

ČÍSLO 1/2020 • LEDEN – ÚNOR – BŘEZEN

Hlucké noviny

Cena 15 Kč • vydává město Hluk

Lili Antošová

Štěpán Botlík

Štěpán Daněk

Sofie Hrabcová

Vanesa Hrabcová

Thea Pospíšková

David Tománek

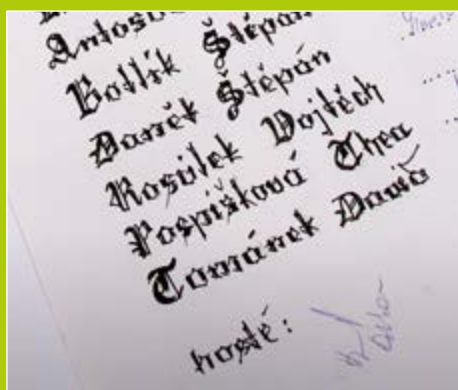

Foto: Eva Malůšková

Milí čtenáři,
otevíváte první číslo letošního roku, které je obsahově velmi bohaté. Skladba kratších i delších textů odráží aktivity a dynamičnost společenského i sportovního života v našem městě.
Rok jsme zahájili plesovou sezónou, která byla v letošním roce obohacena o krojový ples s představením krále a královské družiny. Přípravy na Dolňácké slavnosti s jízdou králů jsou již v plném proudu, v rodinách se chystají kroje, babičky a dívky vyrábí růže a samotní jezdci se také připravují. V našem hluckém sportovním

světě sportovci vybrali a ocenili ty nejlepší ze svých řad.

Jsem potěšena, že se v Hluku uskuteční benefiční koncert na podporu Domácího hospice Antonínka. Velkorysost, kterou Hlučané projeví při vánočním koncertu ZUŠ, mohou zopakovat v dubnu. Odměnou jim bude koncert dirigovaný Stanislavem Vavřínkem. Velmi si vážím, že i přes každodenní starosti nezapomínáme na druhé a dokážeme podpořit dobrou věc.

Iveta Mátlová

Pozvánka na připravované akce

21. 3.	kino v 16.00: Sněžný kluk	městské kino
	kino v 19.30: Le Mans '66	
21. 3.	Pochod okolo Hlučocku	start na dolním konci
5. 4.	Malované vajíčko na červeném šněurce	památkové domky
11. 4.	Zemské finále mažoretkových sál a duí	sportovní hala
12. 4.	Velikonoční beseda u cimbalu	tvrz
14. 4.	Seniorská beseda	tvrz
18. 4.	Benefiční koncert Zlínské filharmonie	sportovní hala
25. 4.	kino	městské kino
30. 4.	Hucký bombóz	městské kino
1. 5.	Poznej Hluk a okolí	Hluk
3. 5.	Už je tu máj	sportovní hala
3. 5.	Pouť jízdy králů na Antonínku	Blatnice pod Sv. Antonínkem
12. 5.	Seniorská beseda	tvrz
16. 5.	kino	městské kino
16. 5.	Taneční soutěž „O cenu města Hluk“	sportovní hala
22. 5.	Školní akademie	sportovní hala
5. 6.	Noc kostelů	kostel Sv. Vavřince
6. 6.	Oklukáč – štafetový závod	Hlucká buda
16. 6.	Seniorská beseda	tvrz
20. 6.	kino	městské kino

Více informací na www.mestohluk.cz

Hlucké noviny – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939.

Počet výtisků 700 ks.

Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.

Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátlové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.

Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.

Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 131 01.

Toto číslo vychází k 17. 3. 2020. Uzávěrka příštího čísla je 21. května 2020.

Aktuálně z jednání rady města a zastupitelstva

Konkursní řízení na místo ředitele/ředitelky Domu dětí a mládeže Hluk

Rada města vyhlásila výběrové řízení na pozici ředitele DDM Hluk. Uchazeči mohou podávat přihlášky do 16. března 2020. Výběrové řízení bude probíhat v dubnu a rada města rozhodne na konci měsíce. V případě, že rada vybere vhodného kandidáta, předpokládaný termín nástupu nového ředitele/ředitelky je stanoven k 1. 7. 2020.

Oprava tribuny městského stadionu

Po revitalizaci městského stadionu čeká na svou opravu také tribuna. O jejím havarijním stavu jsme vás již dříve informovali, situace je obecně známa.

V současné době místní hospodářství provedlo demontáž staré opěrné stěny. Nová projektová dokumentace je již vyhotovena a obnova opěrné zídky má již i stavební povolení.

Výběrové řízení na zhotovitele stavby proběhne v březnu. Důležitým kritériem budou volné pracovní kapacity stavebních firem – opravné práce musí být zahájeny počátkem dubna a ukončeny do konce května – aby se celý areál mohl přichystat na Dolňácké slavnosti. Bezprostředně po obnově opěrné zídky musí dojít k odvodnění zpevněných ploch včetně tribuny, což bude předmětem dalšího projektu. V neposlední řadě musí dojít k celkové opravě a legalizaci celé tribuny.

Pohřebnictví

V rámci rozpočtu města je alokována částka na výstavbu nové márnice, kde je plánováno vybudovat nové hygienické zařízení a malé skladovací prostory.

Projektové práce jsou hotové a stavební povolení se vyřizuje.

Současně rada města plánuje opravy smuteční síně – výměnu střešních skel, opravu výplní (oken a dveří), úpravu komunikace a přístupu do smuteční síně.

Přáním je zrealizovat obě akce v letošním roce. Práce budou zahájeny po Dolňáckých slavnostech, část prací bude provádět místní hospodářství a větší část externí firmy.

Parkoviště v ulici Závodní

V týdnu od 24. 2. byly zahájeny dokončující stavební práce. Předpokládaný termín dokončení a předání díla je konec dubna. Projekt dopravního značení celé lokality v návaznosti na parkování obyvatel sídliště bude zadán v průběhu tohoto roku.

Předpokládaná rekonstrukce tvrze

V případě, že projektové práce budou probíhat ve stanoveném harmonogramu, předpokládá se uzavření tvrze v září 2021. Odstávka provozu je poté plánována v rozmezí 9 měsíců až jednoho roku.

Koncem roku 2020, nebo v lednu 2021 proběhne výběrové řízení na stavební firmu.

Nákup energií

Plyn a elektrickou energii bude pro budovy v majetku města a jeho příspěvkové organizace nakupovat město prostřednictvím Energetické agentury Zlínského kraje. Soutěž na dodávku plynu pro období od 1. 7. 2020 do 31. 12. 2021 vyhrála firma Innogy. Elektřinu bude v roce 2020 dodávat firma NWT a.s.

Změny územního plánu

Veřejné projednání změny č. 1 Územního plánu Hluku se uskuteční 15. 4. 2020 od 16.00 hodin na tvrzi.

Komplexní pozemkové úpravy

V současnosti probíhá aktualizace plánu společných zařízení. Projednání s vlastníky půdy bude asi o 3 měsíce opožděno, bude se konat pravděpodobně v polovině letošního roku.

Martin Křížan a IMat

Pochod okolo Hlubočku

Tradiční pochod Hlubočkem začal již před 17 lety pod názvem Josefovský pochod. V současnosti je znám pod novějším názvem Pochod okolo Hlubočku pořádaným vždy třetí sobotu v březnu. Je iniciativou Turistického oddílu Míkovice. V Hluku se v roce 2013 pořádání ujal ročník 1948. Šestnáct let za každého počasí vychází přes dvě stě účastníků z Míkovic, aby si prošli trasu přes Hluboček do Hluku a zpět. Z Hluku startuje menší počet – mezi 20–30 účastníky. Zastávkou všech se stává Hlucká buda, cílem potom občerstvení v kulturním domě v Míkovicích.

V letošním roce se koná 17. ročník. Start z Hluku bude v sobotu 21. března v 9.00 hodin na dolním konci před hostincem U Nemravů. Jste srdečně zváni.

IMat

Větší část účastníků loňského pochodu

Představujeme tajemnici městského úřadu

Jak jsme již v minulém čísle Hluckých novin informovali, v loňském roce proběhlo výběrové řízení na funkci tajemníka Městského úřadu Hluk. Vedení města se rozhodlo zřídit tuto funkci po třiceti letech – posledním tajemníkem byl v letech 1990–1992 Ing. Antonín Kočí.

Na post tajemníka byla jmenována **Ing. Martina Zdráhalová**, která nastoupila v únoru letošního roku. Po více jak měsíci ve funkci jsem paní tajemnici požádala o rozhovor.

Hlucké veřejnosti jste byla poprvé představena na jednání zastupitelstva konaného 19. února v Hluku. Uvedla jste o sobě, že jste pracovala 19 let na Městském úřadě v Uherském Ostrohu. Co Vás vedlo k tomu, přijmout výzvu výběrového řízení v Hluku?

Na úřad do Uherského Ostrohu jsem nastoupila hned po vysoké škole v září 2000. Vzhledem k mému studijnímu oboru to byla v té době nejjasnější volba. A i když mě má práce velmi bavila, začala jsem po 19 letech přemýšlet o změně. Měla jsem pocit, že bych chtěla zkusit klidně i něco úplně jiného, že prostě potřebuji změnu. A pak se objevilo výběrové řízení na tajemníka městského úřadu k vám do Hluku. Za ty roky na úřadě v Ostrohu jsem prošla napříč úřadem několika pracovními pozicemi. A díky tomu, že jsem si „přičichla“ téměř ke všem činnostem, které úřady podobné velikosti vykonávají, jsem si řekla, že bych mohla své dosavadní zkušenosti a znalosti zúročit a zkusit to.

Proč byla zřízena funkce tajemníka, když dosud městský úřad fungoval bez něj? Otázka spíše pro pana starostu, ale věřím, že na ni lze odpovědět.

Ano, otázka možná spíše pro vedení města, ale pokusím se na ni odpovědět ze svého pohledu úředníka. A možná také lidem, kteří se zřízením této funkce úplně nesouhlasí, objasnit důvod, proč k tomuto kroku radnice přistoupila.

V prvé řadě je potřeba zmínit, že tajemník je funkce nepolitická a zákon o obcích mu zakazuje vykonávat politické funkce v politických stranách a hnutích. Což znamená, že tajemník je zaměstnancem města. V současné době je pohled lidí „zvenci“ na úřednickou práci hodně zkreslený. Pravdou ale je, že stát na úředníky hrne stále větší administrativní a legislativní zátěž, stále více různých nařízení a předpisů. Na úřadech, kde není zřízena funkce tajemníka, je všechna tato zodpovědnost na starostovi. Takže zjednodušeně řečeno, tajemník zajišťuje výkon přenesené působnosti na město, plní úkoly uložené zastupitelstvem, radou a starostou, zajišťuje chod úřadu po stránce personalistiky i legislativy.

Myslím si tedy, že v současné době městské úřady ve městech o velikosti Hluku už bez tajemníka fungovat ani nemohou. Je dost těžké skloubit na 100 % práci ve vedení města jako zvolený funkcionář občanů a přitom na 100 % zvládat práci vedoucího úředníka.

Co si občané pod funkcí tajemníka mohou konkrétně představit? Co je Vaší náplní práce?

To, co spadá do kompetencí a pravomocí tajemníka, upravuje zákon o obcích a částečně i zákon o úřednících. Což představuje činnosti obsažené v náplni práce, kdy tajemník:

1. je vedoucím městského úřadu ve smyslu § 2 odst. 7 zákona o úřednících,
2. je nadřízený zaměstnancům města zařazeným do městského úřadu a plní úkoly zaměstnavatele podle zvláštních předpisů včetně stanovení platových podmínek,
3. zúčastňuje se zasedání zastupitelstva s hlasem poradním,
4. zúčastňuje se schůzí rady s hlasem poradním a zodpovídá

- za provedení zápis ze schůze rady,
- odpovídá za plnění úkolů městského úřadu v samostatné i přenesené působnosti starostovi,
- plní úkoly, které mu uloží starosta, rada města a zastupitelstvo města,
- stanoví všem zaměstnancům zařazeným do městského úřadu plat,
- vede a zodpovídá za platovou a personální agendu dle příslušných právních předpisů, a zodpovídá za BOZP a pracovně-lékařské služby v podmínkách městského úřadu,
- odpovídá za koordinaci finančního, personálního, technického, provozního a organizačního rozvoje úřadu,
- zajišťuje v městském úřadu jednotný postup a spolupráci při plnění úkolů městského úřadu v samostatné i přenesené působnosti,
- řeší případné spory vzniklé mezi zaměstnanci zařazenými do městského úřadu při zabezpečování pracovních úkolů,
- zpracovává a radě města předkládá návrhy na jmenování a odvolání vedoucích odborů,
- dbá na účelnou organizaci práce městského úřadu a plynulý chod jeho činnosti,
- dbá o materiálně-technické vybavení městského úřadu,
- vydává spisový řád, pracovní řád městského úřadu a další vnitřní předpisy, pokud je nevydává rada města.

Jaké úkoly Vás čekají v nejbližší době?

Úkolů, které mě čekají v nejbližší době, je opravdu hodně. Za ten měsíc, co jsem na úřadě, jsem zjistila, že je spousta oblastí, které by se měly upravit anebo uvést do správných zákonných mezí. Jsou i oblasti, kterým se doposud nikdo nevěnoval.

Prvořadě je nastavit si filozofii systému vedení úřadu, dát do pořádku personální věci, splnit všechna zákonná nařízení týkající se zaměstnanců, vytvořit organizační řád úřadu, organizační strukturu, věnovat se oblasti BOZP. Bude potřeba také připravit jednací řady rady města a zastupitelstva města...

Doufám, že se brzy má intenzivní práce projeví a lidé si řeknou, že vytvořit moji pracovní funkci bylo užitečné.

Děkuji za rozhovor.

Iveta Mátlová

Martina Zdráhalová se narodila 26. 2. 1977 v Uherském

Hradišti, vystudovala gymnázium v Uherském Hradišti a poté obor Veřejná ekonomika a správa na Ekonomické fakultě VŠB-TU Ostrava.

Má dva syny (17 a 14 let), žije v Uherském Ostrohu.

Ve volném čase ráda vaří a čte. Mezi záliby dále řadí cestování i občasnou cyklistiku a posezení s přáteli u skleničky dobrého vína.

Hlučan zakladatel

Položil jsem si otázku: Jak vlastně vznikl Hluk? Kdo byli ti první, ti, co přišli, uklidili náletem zaplevelená pole, postavili první přibytky? Proč právě tady na tomto místě? Co bylo v Hluku první postaveno?

Nemám na mysli epizody, kdy se na čas zastavili kočovníci ani mohylové hroby v háji. Ty zřejmě patřily lidem žijícím mimo katastr obce. Mám na mysli základ tohoto Hluku, který je dnes naším domovem.

Žiju v době, kdy už jíní a fundovanější informace dohledali a do knih zapsali. Dohledat odpovědi už lze celkem snadno. Nejvydatnějším zdrojem pak pro mě byla práce Jiřího Mitáčka – Historie Hluku mezi 10.–17. stoletím.

Hluk a další obce v oblasti zvané „Lucko“ vznikaly s mírným zpožděním.

Oblast Lucka nebylo dobré místo pro život. (Za oblast Lucka je dle názoru historiků považováno dost rozsáhlé území mezi řekou Olšavou a Váhem.) Byla v období do poloviny 13. století nárazníkovým pásmem mezi Uhry a českými panovníky, kteří se o ni dlouho přeli a také tady bojovali. Jakékoliv vojsko prostě chalupy vykradlo, vyjedlo a vypálilo.

Až po roce 1260, kdy Přemysl Otakar II. zvítězil u Kressenbrunnu, se situace uklidnila, začalo začleňování Lucka do Markrabství Moravského.

A do této doby lze datovat i vznik a rozvoj Hluku.

První osadník, řekněme mu Hlučan zakladatel, jméno se už nedozvíme, leda bychom uměli cestovat časem. Musel být šikovný, komunikativní a odvážný. Musel se dohodnout s pány vlastníci pozemky, sehnat skupinu lidí ochotných opustit své domy a založit s ním osadu. Postavili spolu panský dvůr – což byla základna. Hlučan zakladatel se stal správcem. Lidé, které přivedl, si obsadili okolní pozemky, vyčistili je, postavili domy a začali hospodařit. Náš Hlučan se pak staral pánům o dvůr, dva lány, dobytek a také o to, aby byly odváděny poplatky do jeho pokladnice.

Pro obě strany byla situace výhodná, pán měl další poplatníky a hospodáři mohli zakládat a žít své rodiny tady v Hluku, mimo rodný grunt, ze kterého se rozhodli odejít, někdy možná utéct a zkusit štěstí jinde. Pokud byl tenkrát někdo v rodu druhorozený a mladší, tak jeho šance na přebrání hospodářství nebyla dobrá, spíš mohl počítat s tím, že bude staršímu sourozenci po celý život pacholkem. Pokud chtěl samostatně žít, musel prostě odejít a chytit příležitost za pačesy.

Proč správce v Hluku obhospodařoval právě dvůr a dva panské lány? Dozvídáme se to z listin vzniklých přibližně o 50 let později. Dochované dokumenty z roku 1303 nám totiž najisto říkají, že se již v Hluku nacházel dvorec se dvěma lány a na poplatcích se vybralo 24 hřiven stříbra.

Přikloníme-li se k úvaze historika Ladislava Hosáka, že kolik hřiven stříbra – tolik domů, pak byli první Hlučané docela čiperní. Nabudovali v krátké době dostatečný majetek a rozrostli se. Oněch 24 hřiven stříbra bylo totiž docela dost, přibližně 6 kilogramů tohoto vzácného kovu, jež pánům platili ročně za žití ve středověkém Hluku.

V té době už se plně rozvinulo právo dědičné držby. Toto právo umožňovalo poddaným dědit hospodářství, což dříve nebylo běžné. Takové pravidlo pak o to více motivovalo rolníka, aby majetek zveleboval, když už byl jednou jeho a jeho rodiny.

A proč stavěli právě tady?

Hluk ležel na důležité spojnici Brodu a Ostrohu. Bylo jen otázkou času, kdy se najde někdo, kdo na půli cesty nalezne vhodné místo a postaví novou osadu.

Také zřejmě proto má Hluk tvar tzv. silnicové vsi. Domy jsou uspořádány podél cesty.

Aby mohl statek a k němu přidružené domy prosperovat, potřeboval rovněž vydatný zdroj pitné vody. I dnes víme, že studny v okolí dvoru (jedna je dnes zasypána a jmenovala se Drábova), měly vody dost. Hlučané si právě sem ještě počátkem minulého století chodili v období sucha pro vodu, když jim už domácí studny vyschly. Dle pamětníků se v těchto místech stékají tři vydatné prameny z háje. Dostatek vody potvrzují i sondy nedávno provedené statikem panem Uhlířem u zdi statku.

Je tedy zřejmé, že dvůr byl postaven na samotném počátku historie našeho města. Žádná, námi dnes s uznávaných dominant obce nebyla dříve. Tvrz i kostel byly postaveny až přibližně o 100 let později.

Prostě lidé si nejdříve musí zajistit, aby měli co jíst, kde spát. Následně se postarají o obranu, aby je někdo neokrádal a neubližoval jim. A když ještě naspoří, rozvíjejí své potřeby duchovní, postaví kostel.

Budu asi chytán za slovo, že dnešní statek není ten, co kdysi zakladatel Hlučan budoval. Víme, není. Středověké vesnice se stavěly dřevěné, ale rovněž tak tvrz a kostel. Přesto si jich dokážeme vážít, nikoho by nenapadlo je zbourat. Tak proč tolik opomíjíme statek?

Snad si jednou uvědomíme, že kdyby nebylo prvních osadníků, co dvůr jako základ obce zbudovali, nebylo by Hluku. Kdyby oni nebyli, ani my bychom nebyli.

Často hovoříme o účtě k předkům, o kráčení v jejich šlépějích. Zakladatel Hluku si náš obdiv zaslouží, i když nezjistíme, kdo jím byl. Rovněž tak místa, která poprvé osídlil a jež jsou základním kamenem Hluku, bychom si měli chránit.

Kdo si nevází své identity, kdo vyvrací základní kameny, nemůže požadovat, aby si potomci později vážili jeho.

I proto se já stavím a budu stavět tak tvrdošíjně a vytrvale za obnovu statku.

Když vstoupím doprostřed dvora, obklopí mě vzácný klid. Klid uprostřed okolního ruchu a shonu. Klid uchovaný přirozenou bariérou staveb, oddělující od pulzující tepny celodenně plné aut v prostoru, jemuž říkáme náměstí. Tlusté zdivo odděluje dvůr od šumu aut z dalších okolních cest. Sakra, proč to někteří neslyší a necítí? Což už odumřel v lidech sluch a cit?

Miroslav Šuránek

Prameny:

Něco jsem našel v knížce o Hluku od pana Hořínka a také v knize od pana Jančáře z roku 1970. Něco v Dějinách národa českého a na Moravě od Fr. Palackého, něco na internetu, ale hlavně v pojednání již zmíněného Jiřího Mitáčka.

Myslivecký ples

Ples pořádaný Mysliveckým sdružením Hluk každoročně zahajuje plesovou sezónu. Po osvědčené loňské premiéře se ples uskutečnil ve sportovní hale, kde k tanci a poslechu vyhrávala skupina Merlin a dechová hudba Šarovec. V doprovodném programu vystoupili tanečníci z klubu Rokaso – Hana Marková s tanečním partnerem a Veronika Duřková s partnerem v parodovaném tanci na hudbu „Hajný je lesa pán“.

IMat

Foto: Lukáš Baroň

Rodičovský ples

Ples rodičovského sdružení se vyznačuje bohatou tombolou a také zajímavým a bohatým kulturním programem. O ten se každoročně starají žáci devátých tříd, kteří si pod vedením Petry Prajzové připravili předtančení. Letos vystoupilo dvacet párů. Překvapením večera se stalo krátké vystoupení kapely vzniklé pro rodičovský ples sestávající z chlapců 9. ročníku – Sebastiana Žúrka (klávesy), Ondry Kadlčka (kytara), Davida Sovíše (kytara) a Martina Říhy (bicí), kteří roztančili parket na tóny AC/DC a Beatles.

IMat

Foto: Lukáš Baroň

Šulání růží

V sobotu 7. 3. 2020 se v prostorách Obecní restaurace uskutečnila akce Šulání růží, která byla určena nejen pro rodiny jezdců, které si růže připravují na zdobenění koní k blížící se jízdě králů, ale i pro každého, kdo by se chtěl tomuto umění přiučit. Sešlo se nás okolo šedesáti a každý měl možnost, pod dohledem zkušených a ochotných instruktorek, naučit se zhotovit několik druhů růží. Všem pomocnicím moc děkujeme za ukázky, pomoc i trpělivost.

Iveta Remeňová

Krojový ples v novém

Krojovým plesem se začalo odvíjet pomyslné klubko příprav na XXIV. dolňácké slavnosti. Veřejnosti byl představen letošní král, mladý fotbalista Marek Šuránek spolu s královskou družinou čítající 22 jezdců.

Poprvé v historii se centrem dění nestala starobylá tvrz, ale prostornější sportovní hala, která pojala nejen královskou družinu, ale také početné rodiny jezdců a všechny příznivce jízdy králů.

Slavnostní večer zahájily hlucké mužské sbory – poprvé si spolu zazpíval „starý“ mužský sbor s nově vznikajícím sborem mladíků, převážně členů folklorního souboru Dolňácko a Okluky. Poté se ujal slova starosta Martin Křížan spolu s místostarostou Zdeňkem Botkem. V programu dále vystoupil folklorní soubor Dolňácko a Okluky.

Ples byl příležitostí poprvé představit veřejnosti nové logo hlucké jízdy králů, jež bude v budoucnu graficky reprezentovat naši jízdu králů i Dolňácké slavnosti, které jsou s ní neodmyslitelně spjaty. Kmotrem nového loga se stal místostarosta Zdeněk Botek spolu s Josefem Pospíškem, který se dlouhá léta spolu s bratrem Františkem staral o jízdu králů. Autorem loga je mladý grafik a výtvarník MgA. Michal Malina z Uherského Hradiště, jenž nejlépe graficky symbolizoval naši jízdu králů – v pomyslné podkově skládající se z textu „jízda králů Hluk“ je ukryto typické srdce ztvárněné lidovým ornamentem.

Po uvedení nového loga se ujala slova moderátorská dvojice Marie Lekešová a David Hájek, která postupně představila všech 22 jezdců a nového krále. Každého jezdce přivedla dvojice pěkně nastrojených děvčic v čepení. Jednotliví jezdci se na oplátku uvedli vlastní vyvolávkou na šikovné děvčice. V závěru každý přidal další, jež reflektovala společenské dění v naší obci či známou osobnost.

*Aj tá hlucká hospoda z drobného kamení, už není, už není,
Plynaře to zabalili, na Obecní též skončili.
Zavřeli Dolní, to mě mrzí, enom občas sú na tvrzi,
pod halú ani na Lidáku nenajdeš už diskotéku,
z pradědečků žádný dnes, nepoznal by naši ves.*

Ceremonie vyvrcholila tancem hluckých sedlckých krále a královské družiny s mladými děvčaty. S nápadem společného tance přišla Katka Dohnalová a spolu s Martinem Možnárem tuto myšlenku realizovali. Nutno vyzvednout snahu a píli královské družiny, neboť většina jezdců nikdy předtím netancovala, ale tanečního úkolu se zhostili velmi nadšeně a odhodlaně. Po programu následovalo losování tomboly a zábava, o kterou se postarala dechová hudba Šarovec a cibálová muzika Babica.

IMat

Foto: Ludvík Lečbych

Poděkování za krojový ples

Když ples dobře dopadne, je jednoduché říct, jasné, já to věděl, dávno měli krojový dát na halu.

Jenže, kdyby se něco zvrtilo, už by to tak jasné nebylo a všecko by šlo na hlavy pořadatelů z obce. Děkujeme, že jste šli do rizika a dali ples na halu. Tolika lidí by do prostor jistě reprezentativní starobylé tvrže nebylo možné dostat.

Abychom někoho, kdo se na přípravách a průběhu plesu podílel neopomenuli, pochvalu posíláme všem. Však oni vědí.

Vyzvednout chceme neotřelý nápad vedení souboru Okluky naučit jezdce tancovat. Kluků bylo 23 a zajistit stejný

počet tanečnic nebylo tak narychlo jednoduché. Zvládli vše na výbornou. Smekáme, klobouk dolů.

Zejména však máme kompetence poděkovat samotným jezcům, klukům z ulice, co nejsou žádným pěveckým sborem ani tanečním souborem, natož zkušenými herci, přesto dokázali za pouhých šest týdnů nacvičit a předvést program, který, věříme, že hosty pobavil, a také poděkovat mladému královi a rodině.

Díky za zdařený krojový ples.

*Miroslav Šuránek
Petr Pospíšek*

Výzva – zapůjčení výšivek

V rámci Dolňáckých slavností proběhne výstava výšivek. Pokud máte doma starou, vzácnou, krásnou lidovou výšivku, nebo užitkové věci s tématem lidové výšivky (ubrusy, prostírání apod.) a rádi byste je vystavili, kontaktujte Janu Mahdalovou (roz. Hrdinovou) – kadeřnictví vedle potravin Duha. Výšivky budou sbírány do května 2020.

Děkuje Jana Mahdalová

Hradišťan s filharmonií zahrají v Hluku pro Domácí hospic Antonínek

HLUK – Koncert Hradišťanu spolu se zlínskou Filharmonií Bohuslava Martinů se uskuteční 18. dubna v Hluku. Výtěžek má podpořit Domácí hospic Antonínek.

Jednou z událostí, kterou by si milovníci hudby na Slovácku neměli nechat ujít, bude určitě dubnové vystoupení zlínské filharmonie s dirigentem Stanislavem Vavřínkem společně se skupinou Hradišťan a hudebníkem Jiřím Pavlicou. Na pódiu hlucké sportovní haly zahraje asi šedesátka muzikantů písně Hradišťanu, jak ty zaranžované pro symfonický orchestr, tak Pavlicovy skladby komponované přímo pro filharmonii.

V rodném Hluku vystoupí dirigent Vavřínek s tak velkým ansámblem po několika letech, přičemž s nápadem spojit dvě významná umělecká tělesa a uspořádat dobročinný koncert přišel dirigent sám. „S Antonínkem má moje rodina osobní a velmi dobrou zkušenost,“ svěřil se Vavřínek.

Domácí hospic Antonínek je poměrně novou službou, na které se podílejí uherskohradišťská a uherskobrodská charita. Na území těchto regionů také terénní služba působí a nabízí pomoc lidem, kteří se rozhodli pečovat o své blízké nevyčísitelně nemocné doma.

„Poskytujeme péči pacientům přímo v jejich domácím prostředí. V našem týmu jsou lékaři, zdravotní sestry, sociální a pastorační pracovníci, kněží i psychologové. Ti všichni mohou přijet k umírajícímu člověku domů a věnovat se jak jemu, tak jeho blízkým, kteří se o terminálně nemocného starají,“ uvedl vedoucí terénního hospice Radek Nohál. „Název našeho hospice odkazuje jednak k domovu jako místu oddechu a spočinutí, ale také k významnému poutnímu místu Slovácka – Svatému Antonínku a k motivu životní poutě každého z nás,“ dodal.

Z průzkumů vyplývá, že většina z nás by ráda konec života strávila doma. „Chtěli bychom i v závěru života žít plně, v prostředí, které důvěrně známe, mezi svými blízkými, které máme nejraději. Domácí hospic Antonínek se snaží měnit tato přání ve skutečnost,“ shrnul Nohál.

Protože financování služby s týmem odborníků a nepřetržitým provozem není ani dnes nic jednoduchého, je výtěžek koncertu určen právě na provozní náklady domácího hospice.

Koncert Hradišťanu a Filharmonie BM začne v sobotu 18. dubna v 19 hodin. Vstupné je od 390 do 490 korun a vstupenky je možno koupit elektronicky na adrese ticketstream.cz nebo v předprodeji na těchto místech:

- Městské informační centrum, Masarykovo náměstí 21, 686 01 Uherské Hradiště, tel: 572 525 525, e-mail: mic@uherske-hradiste.cz, www.uherske-hradiste.cz, facebook: www.facebook.com/micuhhradiste
- ICM Hluk, nám. Komenského 158, 687 25 Hluk, Michaela Beníčková, tel: 572 111 312, mobil: 724 068 767, icmhluk@seznam.cz, [facebook.com/icmhluk](https://www.facebook.com/icmhluk)
- Charita Uherský Brod, Mariánské nám. 13, Uherský Brod, účtárna paní Eva Knechtlová, e-mail: eva.knechtlova@uhbrod.charita.cz, tel. č. 572 632 839 – PO–PÁ 7.30–14.30 hod.
- Charita Uherské Hradiště, Velehradská 247, Uh. Hradiště, účtárna paní Petra Fišerová, e-mail: petra.fiserova@uhradiste.charita.cz, tel.: 572 540 593, 572 555 783 – PO–PÁ 7.30–14.30 hod.

Pro více informací mohou lidé volat na telefonní číslo 731 680 347 nebo mohou napsat na e-mailovou adresu: antoninek@uhradiste.charita.cz.

Informace z farnosti

Vážení čtenáři Hluckých novin,

tak jak už se stalo zvykem, přináším vám rozpis důležitých mší svatých a informací z naší farnosti.

Právě se časově nacházíme v době postní, ve které se připravujeme na Velikonoce.

V době postní stojí za zmínku sloužení Pobožností křížové cesty, které probíhají vždy v pátek v 17:00 hodin a v neděli ve 14:30 hodin.

Bohoslužby o Velikonocích v Hluku 2020:

Zelený čtvrtek 9. dubna:

Mše svatá na památku Poslední večeře – 18:30 hodin.

Adorace před NSO – 20:00 – 22:00 hodin.

Velký pátek 10. dubna:

Velkopáteční obřady – 18:30 hodin.

Velký pátek je dnem přísného postu a dnem utrpení a smrti našeho Pána na kříži.

Bílá sobota 11. dubna:

Adorace věřících u Božího hrobu 8–17 hodin.

Mše svatá velikonoční vigilie Zmrtvýchvstání Páně – 20:00 hodin.

Neděle Zmrtvýchvstání 12. dubna:

Slavnostní mše svatě v 8:00 a 10:30 hodin.

Pondělí velikonoční: mše svatá v 8:00 hodin.

Vysvětlivka: Velikonoční vigilie je noc z Bílé soboty na neděli, bohoslužba, kdy slavíme Kristovo zmrtvýchvstání.

Další důležité mše sv. a akce farnosti:

31. 5. – závěrečná májová pobožnost – mše svatá u sochy Panny Marie v 18:30 hodin.

5. 6. – Noc kostelů. Věřím, že opět navštívíte tuto akci v hojném počtu. Budete mít zase možnost navštívit v kostele místa, kam se normálně nedostanete.

7. 6. – první svatě přijímání, ke kterému přistoupí dvanáct dětí z naší farnosti. Mše svatá v 10:30 hodin.

7. 6. – farní pouť ke svatému Antonínovi.

Mše svatá na Blatnické hoře bude v 15:00 hodin.

Upozornění: 14. 6. z důvodu hlavní pouti ke svatému Antonínovi neproběhne v Hluku průvod Božího těla.

Omluva: V minulém čísle Hluckých novin byl chybně oznámený čas mše svatě Za živé a zemřelé pracovníky Autopalů. Tímto se omlouvám všem, kteří kvůli této chybě přišli na mši svatou až po jejím skončení.

Poděkování uklízečkám

Rád bych připomenul naše ochotné uklízečky, které se scházejí každý pátek v ranních hodinách.

Zhruba v deseti lidech a společnými silami udržují pořádek v našem kostele a na faře. Tuto namáhavou práci zvládají na jedničku. Stačí se jenom při mši svatě rozhlédnout a každý musí vidět, jak je kostel čistý a upravený. Za tuto službu bych chtěl všem uklízečkám, ale také těm, které perou oblečení ministrantům a různé potřeby do kostela, poděkovat.

Tříkrálová sbírka

Letos se v Hluku do pokladniček tříkrálových koledníků vybralo 183 276 Kč. Je to opět rekord, který o 22 500 Kč překonal sbírku z minulého roku. Chtěl bych poděkovat všem, kteří do této sbírky věnovali peněžitě dary. Ale také organizátorům a koledníkům za jejich čas a ochotu dělat něco užitečného pro druhé. Zvláštní poděkování patří panu Pavlu Křižalkovičovi za jeho každoroční organizaci této akce.

JK

Foto: Ludvík Lečbych

Na besedě u nejstarší občanky Hluku

V současnosti je nejstarší občankou Hluku paní Marie Pospíšková z Ostrožské ulice, která 25. ledna oslavila 97. narozeniny.

Nedávno jsem se u ní, spolu se svou kamarádkou, ocitla na neohlášené návštěvě. Tetička, jak já jí říkám, seděla usmíta a upravená na posteli, jako by nás očekávala

a radostně nás vítala: „Vítajte děvčice, sedněte si, jak sa máte a co je nového?“

Když jsme jí povykládaly hlucké novinky, zeptala jsem se jí, co vlastně celý den dělá a jestli jí občas samé není smutno.

„Smutno? Ale kde! Co chvíli nahlédnu naši (dcera a zeť, na jejichž dvorku má útulný minibytec), zastavím sa aj ostatní. Najvíc sa ale potěším s pravnučatama. Už jich mám jedenáct.

A co celý deň dělám? Než sa dám ráno do poriadku, posnídám a pomodlím sa za všetkých zemrelých a živých v rodině (tetička ukázala na fotografie svých blízkých, které má v pokoji), tak je poledně. No a po obědě chvíli odpočívám, často dojde nekdo na besedu. Ale o třech hodinách už chcu byt sama. To sa modlím Korunku k Božímu milosrdenství. Potom ráda přemýšlám a vzpomínám na to, co sem prožila.“

A o některé vzpomínky se s námi podělila.

Za 2. světové války byla totálně nasazena na nucené práce pro Německo. Byla přidělena do továrny na výrobu munice v České Třebové. Podmínky tam nebyly moc dobré. Dělnice stály celý den na studené a vlhké podlaze, takže nebylo divu, že některé onemocněly. K nemocným patřila i ona. Byla poslána domů s příkazem – po vyléčení se vrátit zpět. Léčil ji pan doktor Motýčka a ten dělal všechno pro to, aby se tam už vrátit nemusela.

Vzpomínala na práci v družstevním vinohradě na Husí hoře, kam ráda chodila pracovat a také ve volných chvílích pomodlit se k soše Panny Marie. Na své bývalé spolupracovníky v Obzoru, kde od roku 1967 až do odchodu do důchodu pracovala jako lisařka.

Vzpomněla na své učitele z obecné školy a na pana faráře Černíka, jak s dětmi na faře nacvičoval divadlo. Přitom nám bez zadrnutí přednesla básničku, kterou si z té doby pamatovala.

**Šla veverka na procházku,
měla klíček na provázku.
Hop a skok přes javory,
ztratila klíč od komory.**

**Plakala a naříkala,
že si pozor nedávala.
Jaké budou mítí hoře,
moje děti na komoře.**

**Tu ji potkal mraveněček,
cestující mládeneček.
Podává klíč veverčici,
že prý visel na petlici.**

**Mraveněčku, podej ruku,
vyvedu tě na vrch buku,
na nejvyšší mezi všemi.
Ukážu ti českou zemi.**

**Česká země jako sádek,
jako sádek do pohádek.
Horami je kolem spjatá,
uprostřed je Praha zlatá.**

Za celou dobu naší návštěvy si nepostěžovala na problémy stáří nebo nemoci.

Při loučení nás doprovodila přede dveře a pochvalovala si, jaký má krásný výhled do zahrady a až na kopec k Panně Marii.

Cestou domů jsme s kamarádkou marně vzpomínaly na nějakou delší básničku ze základní školy, kterou bychom byly schopné bezchybně přednést. I když jsme o čtvrt století mladší než tetička, nepovedlo se nám to. Tak snad později, po devadesátce...

Marie Kolísková

**Paní Pospíškové přejeme do dalších let pevně
zdraví, vitalitu, Boží požehnání a ochranu Panny Marie.**

Hlučané jako doprovod

V letošním roce je to již 75 let, co se dostalo hluckým šohajům cti dělat banderium, tedy doprovod na koních světským hodnostářům. Dne 5. dubna 1945 naše vláda schválila v Košicích programový dokument, tzv. Košický vládní program, a zpět do Čech se vracela vlakem. Cestu vlakem přerušili v Ostrožské Nové Vsi, kde členové vlády nasedli do kočárů tažených koňmi a vydali se do Uherského Hradiště do Tábora lidu a právě hlučtí šohajé jeli kolem kočárů coby doprovod a jejich strážci.

Zachyceno dle vzpomínek přímého účastníka

Těšíme se na jaro

I když nám jaro pomalu, ale jistě ťuká na dveře, pojďme zavzpomínat, jak krásně jsme se měli v prosinci a na začátku nového roku.

Ježíšek k nám přišel s předstihem už 18. prosince a přinesl dětem mnoho krásných nových hraček.

Vánočně jsme se naladili na koncertu ZUŠ, který se konal 19. prosince.

Hned po vánočních prázdninách navštívili naši školku Tři králové. S dětmi si zaspívali, popřáli jim všechno dobré v novém roce, a dokonce dětem přinesli i malou sladkost.

V úterý 7. 1. jsme si šli prohlédnout vánočně vyzdobený kostel i betlém.

Ve čtvrtek 9. 1. jsme navštívili výstavu papírových betlémů pana Jaroslava Kupce.

17. února se konal karneval. Tentokrát jsme jej pojali opravdu ve velkém. Konal se totiž na tvrzi a zábavu s DJ Tomanem si užívaly všechny děti z naší školky pohromadě.

Karnevalový týden nám také zpestřilo loutkové divadlo EMIL s pohádkou O vznešené paní ježibabě.

21. února začal dětem ze 4. a 5. třídy předplavecký výcvik, na který dojíždíme do CPA Delfin Uherský Brod.

Při karnevalovém veselí jsme vzpomněli také fašank.

O tradici fašanku v našem městě nám povyprávěla 24. února paní Jelénková na Památkových domcích.

11. března jsme s dětmi ze 4. a 5. třídy navštívili kamarády v 1. třídě ZŠ. Předškolákům se ve škole líbilo, vždyť se už také těší, až zasednou do školních lavic. Zatím si to několik z nich vyzkoušelo během edukativně stimulačních skupinek, které pro ně připravily paní učitelky ze ZŠ.

12. března nás navštívil pan Vojkůvka, se kterým si děti zaspívaly i zatančily.

18. března budeme vítat jaro. Snad bude v potoku dostatek vody a Morana, která nás letos mnoho nepotrápila, odplove.

Poslední březnový týden navštívíme knihovnu, kam se děti každoročně velmi těší. Navštíví nás kouzelníci se spoustou překvapení. Seznámíme se také s africkou kulturou. A 22. dubna oslavíme Den Země.

Na květen se k nám těší hlavně maminky, pro které pilně připravujeme vystoupení ke Dni matek. Pro děti pak bude největší odměnou celodenní výlet.

Na začátku května, 6. a 7. 5. 2020, proběhne zápis dětí do MŠ. Podrobnější informace k zápisu získají rodiče na stránkách www.mshluk.cz.

Den dětí oslavíme společně s kejklířem Vlastou a jeho balónkovou show. Čeká nás tradiční táborák s hasiči. Na závěr školního roku se těší hlavně předškoláci, které čeká slavnostní rozloučení.

A poté hurá na prázdniny.

Lenka Prachařová

Zprávy ze školy měsíc po měsíci – od ledna do června

Leden

Lyžařský kurz Velké Karlovice – 7. ročník. Bylo krásné počasí, sníh a bezva žáci, kteří zvládli výuku sjezdového i běžeckého lyžování.

Únor

Proběhl zajímavý projekt – žáci 8. a 9. ročníku se zúčastnili výuky v mobilní učebně (kamion). Výuka byla zaměřena na pneumatiku, hydrauliku a elektroniku.

Březen

Připravujeme tradiční bruslení v Uherském Ostrohu, naši žáci pojedou na divadelní i filmová představení do Uherského Hradiště.

Pro deváťáky je připravena exkurze do Osvětimi.

Nebude chybět ani Den s Ámosem – zajímavé dílničky pro žáky.

Duben

V měsíci dubnu bude buben – celá škola bude bubnovat – preventivní a zábavný program.

28. 4. se těšíme na tradiční setkání s partnerskou školou z Nemšové. Nemšovské přijedou k nám. Budeme sportovat (fotbal, atletika) a recitovat v různých jazycích.

Květen

22. května proběhne školní akademie k 90. výročí naší školy. Všichni jsou srdečně zváni.

A deváťáci jedou do Prahy.

Červen

Tradičně proběhne Den dětí – deváťáci připraví program

pro 1. stupeň, ostatní žáci absolvují program připravený Leteckou školou v Kunovicích.

Slavnostní ukončení školního roku proběhne dne 26. 6. 2020. Prostory školy budou využity v době konání Dolňáckých slavností. Můžete zde také navštívit výstavu věnovanou 90. výročí školy a Dolňáckým slavnostem.

Naši žáci se v průběhu celého roku účastní různých soutěží a olympiád, jak vědomostních, tak sportovních. Jsou úspěšní, my jim gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy. Děkujeme také všem pedagogům, kteří se podílejí na přípravě žáků na soutěže.

Dům dětí a mládeže Hluk odstartoval nový školní rok

Od začátku letošního roku se děti pod vedením našich pedagogů, trenérů a lektorů zúčastnili mnoha akcí.

Za zmínku jistě stojí:

- novoroční setkání geokešerů na Svatém Antonínku,
 - vystoupení našich mažoretek na akci „Sportovec města Hluk“,
 - rodičovský ples, na který jsme připravili vystoupení polonézy žáků z místní ZŠ,
 - vystoupení našich mažoretek na akci „Sportovec města Uherské Hradiště“,
 - pořádali jsme „okrskové kolo“ celostátní recitační soutěže žáků organizované pod záštitou Ministerstva školství ČR,
 - proběhlo vystoupení mažoretek pro rodiče našich děvčat,
 - loutkové divadlo EMIL mělo další představení svých pohádek,
 - náš folklorní soubor Okluky vystoupil na krojovém plesu.
- To je jen část akcí, které jsme pořádali, spolupřáteli, účastnili se anebo zajišťovali.

Pozvánka na naše blížící se akce

Březen

- mažoretky jedou na soutěž skupin do Říčan,
- umyjeme letadla 2020 – hlučtí geokešerů jedou pomáhat na kunovické letiště,
- Noc s Andersenem (celostátní akce spojená s knihovnami a literaturou).

Duben

- pořádáme zemské finále mažoretek České republiky v Hluku,
- mezinárodní setkání geokešerů v Praze.

Květen

- tradiční přehlídka aktivit „Už je tu máj“,
- maraton her a merkurování.

Červen

- filmový maraton.

Sledujte naše internetové stránky, kde průběžně o všech připravovaných akcích informujeme.

Na vaši návštěvu i spolupráci se těší zaměstnanci Domu dětí a mládeže v Hluku.

Soutěžní plány mažoretek

Velký úspěch mažoretek na Národním twirlingovém poháru

První únorový víkend proběhla soutěž pod názvem Národní twirlingový pohár tříd B a C ve Dvoře Králové nad Labem. Naše mažoretky zde reprezentovala jedna zástupkyně, a to Iva Turčinová, působící ve skupině Minivčeličky. Iva se twirlingové soutěže zúčastnila vůbec poprvé a startovala v disciplíně Rytmičké taneční sólo třídy C jako juniorka mladší. Její premiéra se vydařila a z 24 děvčat v její kategorii nejprve postoupila do užšího finále, kde nakonec obsadila krásné 6. místo.

Ivě k jejímu úspěchu velmi gratulujeme.

Ocenění tvrdé dřiny a nejúspěšnější sezóny pro Minivčeličky

Poslední lednový pátek na hlucké tvrzi probíhá tradiční akce s názvem Sportovec města Hluk, kde se vyhlašují nejlepší sportovci za uplynulý rok. Letošní ročník byl již devátý a jako již tradičně se zúčastnily i naše mažoretky. Během večera předvedly své vystoupení na téma hip hop, které bylo pro letošní ročník vybráno. Dostaly se dokonce i mezi oceněné. Konkrétně skupina Minivčeličky, která za svůj loňský, velmi úspěšný rok získala ocenění v kategorii Kolektivy – práce s mládeží. Ohodnocena tak byla práce jejich trenérek, kterými jsou Vendula Marková, Michaela Jančová a Michaela Marková.

Tímto děvčatům děkujeme za vzornou reprezentaci.

Mažoretky čeká nabitě jaro plné emocí

Od září roku 2019 se všechny skupiny (Kočičky, Smajlinky, Růžičky, Minivčeličky i Včeličky) připravují právě na nadcházející jaro, kdy začnou objíždět soutěže. Děvčata se rozhodla letos zkusit štěstí hned na šesti soutěžích:

29. únor 2020 – Říčany u Brna

Nepostupová soutěž mažoretkových skupin, sól a duí. Do Říčan nás vyrazily reprezentovat skupiny Kočičky, Smajlinky, Růžičky. Všechny 3 zmiňované skupiny byly velmi úspěšné a domů si tak hlucké mažoretky odvezly kompletní sadu medailí: Kočičky zlatou medaili, Růžičky stříbrnou a Smajlinky bronzovou. První letošní soutěž skupin se velmi vydařila a my děkujeme za vzornou reprezentaci holkám i jejich trenérkám.

7. března 2020 – Kutná Hora

Mistrovství České republiky – WBTF v Kutné Hoře. Na nejvyšší tuzemskou soutěž vyrazily dvě nejstarší skupiny Minivčeličky a Včeličky. Jejich výprava byla nad očekávání úspěšná. Děvčata předvedla opravdu skvělé výkony a právě díky nim si na krku z Kutné Hory odvážela zlaté medaile, které jim zajistily postup na evropský pohár WBTF do Španělska.

Minivčeličky v disciplíně Traditional Drill Corps (kategorie Junior) – MISTR ČR. Včeličky v disciplíně Open Corps (kategorie Junior) – 1. místo.

Děvčatům moc gratulujeme a děkujeme jim i trenérkám za úspěšnou reprezentaci.

29. března 2020 – Ostrava

Nepostupová soutěž mažoretkových skupin, sól a duí. V Ostravě nás budou reprezentovat skupiny Smajlinky, Růžičky, Minivčeličky a jednotlivci.

11. dubna 2020 – Hluk

Jedná se o první kolo Národního šampionátu mažoretek NBTA pro sól a dua. V Hluku se budou pokoušet o postup na MČR i jednotlivci z našich skupin.

8. května 2020 – Mohelnice

Oblastní kolo skupin Národního šampionátu mažoretek – NBTA. V Mohelnici se pokusí získat postup na semifinále do Zlína skupiny Kočičky, Smajlinky a Růžičky.

16. května 2020 – Kutná Hora

Mistrovství České republiky – NBTA. V Kutné Hoře o postup na mistrovství Evropy do Karlových Varů zabojují Minivčeličky a Včeličky.

Pozvánka na domácí soutěž sól a duí klasické mažoretky

Tímto vás všechny zveme druhou dubnovou sobotu na mažoretkovou soutěž na sportovní halu do Hluku. Během celého dopoledne a i v odpoledním bloku po obědě budou děvčata z celé Moravy a Slezska bojovat o postupy na MČR do Ronova nad Doubravou. Soutěžit uvidíte i naše mažoretky. Těšíme se na vás 11. dubna 2020 od 8 hodin ráno.

DDM

Poděkování našim seniorům

Besedy hluckých seniorů se staly každ měsíční úterní tradicí. Zasvěcený občan zákonitě pozná, kdy se koná beseda, protože jedno úterý v měsíci po páté hodině proudí skupinky seniorů s krabičkami jídla (CSKD – co si kdo donese) do hlucké tvrze, aby si chytili co nejlepší místo k sezení a sledování bohatého programu. Tematická setkání se stala vyhlášenými i daleko za hranicemi našeho města, pravidelnými dojíždějícími jsou návštěvníci z Uherského Brodu, Jalubí, Kostelan nad Moravou, ale také Žeravic a dalších obcí.

Do redakce Hluckých novin přišel děkovný dopis, který tímto předáváme našim seniorům.

V úterý 28. ledna jsme se účastnili na hlucké tvrzi krásného krojového plesu, který pořádá klub seniorů, a tak jsem požádal pana Junáka v jeho pořadu Srdcovky Zdeňka Junáka na ČR Brno, aby předal moje poděkování všem krásným, aktivním a vstřícným našim přátelům z Hluku a připojil k němu nějakou nahrávku od jedinečné cimbálky Ženičky.

Jsem rád, že toto poděkování dne 6. 2. předal, ale asi z nedostatku časového prostoru jej nepředal celé, jak jsem jej napsal. Tak bych rád učinil i vašim prostřednictvím.

Moje moto: Ten kouzelný houslí hlas, lahodící nejen sluchu a duši, nech zadrží aj slzu dojetí v nás.

Můj dojem a pocit z celého krojového plesu jsem takto dal do vázaných slov:

Hýlom, hálom, hucké mamněnky, babičky a ...vy,
v krojách lahodící oku i duši,
jak vám to hebounce lahodí a sluší.

Hýlom, hálom, hučtí taťkové, dědáci a ...vy,
v bílých halenkách červenů bavlnků vyšitě
a zpěvem jarního skřivana přikryté.

Tím vším obdarován jsem, aj veselím se mezi vámi,
joj, joj,
zpívat, tancovat, naslouchat té pohodě.
Přátelé hučtí, jste víc než naši známi.

A za to sólečko ve vašem semknutém kruhu přání,
ju ju jóooj,
až slza v oku zatřpytí se.
Kdo nezažil, ten nemá ani zdání,
co to libého kvete mezi námi.

Tož ještě jednou sladké díky,
tak jak naše žeravické trubičky,
pro vás hučtí dědáci a babičky.

P.S.: Nemusím ani psát, kolikáté kulatiny sem slavil,
enom dodám, že sa mně ešče porád režu moje osmičky,
ináč zuby mūdrosti.

Děkuji za předání mojich vázaných pocitů jako
nezapomenutelný zážitek oslavy mojich kulatin.

Děkuje Josef Žeravický Sedláček

Fašank

Tradiční fašanková obchůzka prošla Hlukem v neděli 23. února. Muzikanti hráli a chlapci tančili Pod šable navzdory dešti i větru. U každého domu jim byli odměnou podávány boží milosti, koblihy, chleba s tlačenkou, slanina, ale také slivovice či víno pro zahřátí. Nechybělo ani páté kolo za vozem s tančícími figurínami, které táhli koně v doprovodu jejich majitele Josefa Prachaře.

IMat

Foto: Ludvík Lečbych

Z činnosti hluckých seniorů

Aniž bychom se o to přičinili, čas plyne mnohdy rychleji, než bychom si to přáli. Proto mi dovozte, abych se ještě pár řádky vrátila do činnosti seniorů v prosinci 2019. Na Silvestra jsme se sešli na tvrzi, abychom se rozloučili se starým rokem a přivítali nový rok s letopočtem 2020. K dobré náladě, tanci i poslechu byl jako vždy zajištěný hudební doprovod, kdy klávesy hrál p. Koutník. Když se přiblížila půlnoc a hodiny začaly odbíjet a ukrajovat poslední minuty roku minulého, s netrpělivostí jsme čekali na poslední úder hodin a s radostí jsme všichni přivítali rok nový. Přátelskými stisky ruky jsme si navzájem popřáli zdraví, štěstí a splnění všeho, co by ke šťastnému a spokojenému životu chybět nemělo.

V lednu 2020 jsme uspořádali krojový ples, který byl již v počtu 130. seniorským besedováním. Ženy vytáhly z truhlic kroje, které vzorně nažehlily. Všichni jsme se pak radovali a těšili z toho, že pokračujeme v tradicích našich předků. Dobrá nálada se nesla celým večerem a k tomu nám vyhrávala kapela Pohoda pod vedením Ing. Jana Šimčíka. Byla to radost zahledět se na krásu krojů, které rádi a s láskou opatrujeme pro další generace. Touto přehlídkou krojů jsme se pomalu, ale jistě připravili na letošní Dolňácké slavnosti s nezapomenutelnou jízdou králů.

Čas neúprosně utíkal, masopust pomalu končil a ohlásilo se období čtyřiceti dnů půstu, které trvá až do Velikonoc. Bylo potřeba ukončit veselí a řádně „pochovat basu“. Po tomto aktu budou další besedy na omezenou dobu půstem pořádané bez hudby.

Téma této poslední seniorské besedy nám dalo pořádně zabrat. Po několika přípravných zkouškách dnes již můžeme říct, že vše vyšlo k plné spokojenosti organizátorů a následně

všech přítomných na této besedě. Sál byl obsazený do posledního místa. Součástí programu této besedy byla i vzpomínka na dobu před sto lety, kdy v roce 1920 byla v Hluku založena tělovýchovná jednota Sokol, Orel a DTJ. Vzpomínku přednesl pan Ota Konečný, kde odkazem pro nás i budoucí generace byla slova: „Nahlédnutí do minulosti nechť jest nám povzbuzením do budoucnosti.“

Všichni přítomní se těšili na příchod smutečního průvodu a všeho, co ke smutečnímu aktu patří. Na stolech nechybělo fašankové jídlo, koblihy, boží milosti, jitrnice a taky něco na zapití. Když nastal ten správný čas, tak do sálu vešel harmonikář Jožka Nemrava a s ním vešla do sálu skupina zpěvaček, které zazpívaly: „Vy lidé, kteří ste z téj lepší rodiny, vemte si do hrobu pár kilo koniny. Červi sa nažerú, vy spíte v pokoji, živí neuvěří, co mrtví vystojí“. Při loučení a před uložením basy do zaslouženého klidu byla tato obstoupená plačkami, jejichž pláč byl sice upřímný, ale i velmi vtipný. Na pódiu pak vystoupili dva zodpovědní aktéři celého smutečního obřadu a pronášeli vtipné průpovídky, kterými doplnili rozloučení s basou. Po ukončení vystoupení jsme se pomalu chystali k závěru besedy.

Tímto bych chtěla na závěr poděkovat všem organizátorům, kteří přípravě besedy věnovali spoustu svého času. Současně bych chtěla pozvat všechny naše příznivce na další besedu, která již bude v pořadí 132. Velké poděkování patří i všem sponzorům, kteří svými dary přispěli k bohaté tombole.

Emilie Morozová
Foto: Josef Kotačka

Pochovávání basy

Jedním z lidových obyčejů, který se v Hluku dochoval, je fašanková obchůzka chlapců a hluckých muzikantů. Fašančáři obcházejí Hluk a tančí mečový tanec Pod šable. Průvod doprovází koňské spřežení s vozem, za nímž je připojeno tzv. páté kolo vezoucí figurínu muže a ženy oděných v kroji.

Druhým zvykem, který měl svou tradici a dochoval se jen díky hluckým seniorům, je pochovávání basy. Dříve se konávalo v hospodě na dolním konci, někdy i na tvrzi. Poslední léta je pochovávání basy součástí jedné ze seniorských besed.

Jedná se o symbolické ukončení období hodování a veselí a počátek předvelikonočního půstu a rozjímání. Provádělo se v úterý večer před Popeleční středou. Basa se pohřbila na znamení klidu, aby na ni nikdo po dobu čtyřiceti dnů nehrál.

Pochovávání basy má ustálený scénář. Do sálu vejdou maškary – farář, hrobník, kostelník, ministranti, pomocníci s márami, na kterých nesou basu, a několikrát sál obejdou. V parodovaném smutečním církevním obřadu jsou nad basou čteny vtipné litanie kritizující celoroční dění v obci nebo jednotlivé osobnosti. V rámci současného seniorského pochovávání basy se jedná také o verše seniorů pořádajících či navštěvujících tyto besedy. Pro názornost dochovaného zvyku uvádíme úryvek z letošního obřadu:

Včíl nepijte, netancujte ani na stůl nenoste, začíná pohřeb slavný – hlucký – pochováme basu jako dycky. Celý rok s nama tady byla a včíl nás náhle opustila.

Vážení smuteční hosté, přítelkyně a přátelata. Masopust sa krátí, už sa nenavrátí.

Vítáme vás všeckých, keří ste nechali doma problémy a starosti, pomáháte zachovat v našem kraji starodávne zvyklosti.

Dřív než – podléj starého zvyku – pochováme basu, připomeňme si, jak vypadá Hluk za současného času.

Na náměstí máme novou vodní fontánu, ale vodu co z ní čurá, neberte si do džbánu. Je to celé umělé, vypadá to jak kus pr..le.

Nové plochy k parkování, v bednách zeleň vysazená, po chodníku furt jezdíjí všechny jízdny kola. Možeš sa tvářit, že je ti to nemilé, oni sa ťa optajú, co chceš, ty debile!

Parkovací hodiny všeci sme si kúpili, aby nám naši policajti pokutu nenapařili. Nikoho z nich nepotkáte, sú v teplučku zalezení, proto milí občane, môžete byť bdělí!

U Palu doktorka Hráčková je nová, v čekárně naráz zmizela řada. Nové metody ona nastolila, aj tych simulantů rázem vyléčila.

Máme tu také obchod „Hájek Zelenina“, prodávám vám všechno možné, ať vám není zima, a ještě nabídnou různé druhy vína. Co nemají hned, to vám Vašek zežene a pro jižní ovoce až do Španělska zajede.

Potravinový Coop market, to je věhlas sám, vystojíte si hodinu frontu na salám. Chcete platit, ale běda, pokladnička se ztratila, dnes to máme asi gratis, na co bych to platila.

Komerční banka logem září, bankomatem přivítá, ale drobné a valuty vám vydávat odmítá.

Kolik hospod v Hluku bylo, to byl teda vskutku hit, ale dneska je to bída, nemáme kde, své důchody utratit.

Obecní hospoda už je dlouho zavřená, to je škoda velká, v minulosti nakrmila snád každého strážníka. Kdo uvaří na slavnosti pro ty naše vzácné hosty? To tu nikdo neřeší, ostuda to bude, když jim všem v průvodě v břuchu škručet bude.

Před týdnem měl svátek svatý Petr, za pár pátků odložíme šály, rukavice až svetr. A na závěr vám dobrou radu dáme, kdo domácí bůček a uzené maso jí a k tomu hluckou slivovicu pije, toho ani čínský virus nezabije.

Ať nám nebesa odpustí všechny naše prohřešky, a ať máme tento rok co nasypat do bečky. Protože nohy, ruky, hlavu, pleš, enom slivoviců zahřeješ.

Abysme si tu za rok mohli všeci ve zdraví a přátelství zas podávat ruku, až po dalších 10 letech, to vám všem přeju senioři z Hluku.

Úplné znění pochovávání basy je uloženo na webu hlucké kroniky: <http://kronikahluk.cz/>

IMat

Foto: Vratislav Blaha

Hlučané v pohraničí I.

Na téma „Hlučané v pohraničí“ mě přivedl pan Otakar Konečný, kterého zaujalo psaní o hluckých hospodách. Přitom si vzpomněl na své mládí a zjistil, že řadu hospod v pohraničí měli i jiní Hlučané. Na tu dobu si Ota dobře vzpomíná, protože měl už 13 let a jeho otec byl také nájemcem hospod v Hluku, kde mladý Ota naslouchal všem diskuzím v hospodě.

Po 2. světové válce nebyla situace v Hluku vůbec růžová. Lidé jezdili za prací do světa, v Hluku se uživil pouze sedláci, kteří měli více pole a doma zavedené hospodářství. V Sudetech zbyl po Němcích majetek, domy a pole, které si nemohli odnést po vystěhování do Německa, a republika potřebovala tyto lidi nahradit. Někteří Němci byli vysídleni oprávněně, někteří se však ničím neprovinili. Zlost na Němce byla tak velká, že to odnesli i ti nevinní. Hlučané chodili do tří oblastí pohraničí. První skupina zamířila na Karlovarsko, druhá na severní Moravu, do okolí Bruntálu, a třetí na Mikulovsko. Obešel jsem několik rodin, které byly ochotné se rozprávět o svém životě v pohraničí.

Rodina Bachánková

Je už velmi málo lidí, kteří si alespoň něco pamatují z této doby. O životě rodiny Bachánkové, která byla v pohraničí na severní Moravě, mně řekla pár vět paní Josefa Sovišová-Bachánková (1949), která se v Sudetech narodila a žila do 7 let. Už po válce odešli prarodiče Josefky, Josef a Terezie Bachánkovi, spolu s rodinou Matušků, Prajzů, Kotačků, Urubčků, Matěje Kupce (o jeho rodině bude ještě řeč), Hájků, Štefaníků, Nemravů, starší pár Hejdoých a dalších, do Suché Rudné. Někteří se vrátili, byli však i takoví, kteří tam zůstali navždy. Prostředí, do kterého došli, však nebylo moc milosrdné. Předhůří Jeseníků připomínalo život na našich Kopanicích v okolí Starého Hrozenkova. Malé horské vesnice, dřina, ale zábava žádná. Když se tam první vyslanci zabydleli, tak pozvali další členy své rodiny. Tak se dostal pan František Bachánek (1923–1984), otec Pepiny, do Sudet. Tady v Suché Rudné se i oženil, když si za ženu vzal slečnu Marii Matuškovou. Začali bydlet ve větším domě, kde byly také chlévy a mlátevna. V domě obývali čtyři místnosti, ve chlévě měli koníka a kravku, pouze kousek pole, protože hodně polí sebrala Němcům republika za kolaboraci s Říší. V Suché Rudné byl malý obchůdek, malá hospůdka, kaplička a to bylo všechno. Josefka chodila do jednotřídky, kde se vyučovaly děti ze čtyř ročníků, po škole chodila pásat kravku na blízké velké louky. Rodiče Bachánkovi měli tyto děti: Marii, Josefku, Františka, Jana a Jitku. Většina se narodila v pohraničí, ostatní už v Hluku. Prarodiče Bachánkovi a Matuškovi bydleli poblíž, takže to měla Josefka k nim blízko. Bratr Františka, Josef, ze začátku bydlel rovněž v Suché Rudné, později se přestěhoval do Andělské Hory. Do Světlé hory se zase odstěhovala rodina Prajzova. Ve Světlé Hoře bydlel rovněž strýc pana Františka Bachánka, Cyril Bachánek, který zde jezdil po „kotárech“ autobusem, kterým rozvážel lidi do práce či města Bruntálu.

Život zde nebyl lehký, proto se ze Suché Rudné postupně lidé stěhovali do civilizačních prostor. Rodina Bachánková se vrátila v roce 1956 do Hluku. Postupně se z těchto jejich bývalých domů stávaly rekreační chalupy, sloužící novým občanům na rekreaci od pátku do neděle soboty. Po revoluci se tam začali potomci vyhnaných Němců chodit dívat, jak to vypadá s jejich majetkem. Jak byli spokojeni, to nikdo neví. Možná by to chtěli i zpět. Po tolika letech jim to v nynější době už není nic platné.

Rodina Kučerova a Štefaníkova

Dalšího člověka, který prožil několik let v pohraničí, jsem navštívil v Boršické ulici. Bydlí zde paní Marie Kučerová (Štefaníková–1929). Z data narození lze lehce vyvodit, že paní Marie loni dožila 90 let. I na svůj věk je poměrně čilá a byla schopná si některé věci pamatovat. Do pohraničí, do Staré Vody, která je prakticky spojena se Suchou Rudnou, se vydala v roce 1947 za svým bratrem Janem. Jan už tady měl vyhlédnutý dům, který byl prakticky stejný, jak všechny hospodářské budovy v této oblasti pohraničí. Kuchyň, dvě místnosti a k tomu hospodářské budovy. Jan dostal přiděleno cca 20 ha, koně a krávy dostal po německých obyvatelích. Práce od rána do večera. Marie, ještě svobodná, mu přijela v jeho tíživé práci pomoci. Starala se o domácnost a o zvířata. Jan však dostal povolávací rozkaz na 5 měsíců vojenské služby do Olomouce, a tak musel své hospodářství předat jinému zájemci. Mezitím se Marie vdala, když si za muže vzala pana Františka Kučera (1916–1970). Ten přišel osídlit pohraničí z Nového Hrozenkova na Valašsku. Jan se už do pohraničí nevrátil a po válce se usídlil v Hluku, kde pracoval u kováře Sovíše v Uličce. Rodina Kučerova dostala dům a pole v Podlesí, které bylo vzdáleno od Staré Vody cca 3 km. Dům podobný všem ostatním domům s hospodářskými budovami a mlátevňou, k tomu pole. Konec a krávy dostala rodina po Němcích, tak jí nic nebránilo v podnikání. Práce od rána do večera, v létě nejen na poli, ale také s dobyt看em. Kromě koní a krav měli ještě prasata, ovce, kozy, slepice. Z toho všichni poznají, z čeho rodina žila. Co si rodina nevybudovala, to neměla. Kučerovi měli 6 dětí, prvním byl Mirek (1948), potom Marie, nyní Konečná (1949), následoval Josef (1950), dále Jana (1951). Potom přišel na svět Antonín (1953) a nakonec Magda (1958). Všichni se už narodili v nemocnici v Bruntále. Paní Marie se měla co ohánět, aby všechno stihla. Když byli kluci větší, tak se snažili pomáhat, chodili hlavně pásat krávy na louky, kterých tady bylo hodně. Za rodinou občas přijel koňmo také dědeček Štefaník, který tady stahoval dřevo nebo také odvážel vytěžené dřevo na nádraží do Světlé Hory. Do Hluku se rodina Kučerova vrátila v roce 1969 a bydlela na Penkovém statku v Hluku. Tady na statku s manželem i pracovala. Manžel však brzy zemřel na zákeřnou nemoc, i přesto si rodina zbudovala rodinný dům v Uličce.

Antonín Zlinský

Jen láska zůstane, ta smrti nezná.
15. listopadu 2019 jsme vzpomněli již 3. výročí úmrtí mého milovaného partnera, **pana Jaroslava Šimčíka**. S bolestí v srdci stále vzpomíná partnerka Marie Báčová.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka v našich srdcích stále žije.

Dne 20. ledna 2020 jsme vzpomněli 5. výročí úmrtí mého manžela, našeho tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Františka Malůše**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka, dcera a syn s rodinami.

Omluva: Paní Marii Báčové a rodině Malůšové a Pražové se omlouváme za neuveřejnění vzpomínky v minulém čísle.

Zastavilo se srdce, klesly ty pracovitě ruce.

Dne 10. ledna 2020 jsme vzpomněli 18 let od úmrtí naší maminky a babičky, **paní Anny Štefaníkové**. Za vzpomínku děkují synové a dcery a snacha s rodinami.

1. února 2020 by se dožil 80. narozenin **pan Jaroslav Hrabovský**. Kdo jste ho měli rádi, vzpomeňte s námi. Dcery Lenka a Hanka s rodinami.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka na Tebe zůstává.

Dne 11. února 2020 uplynulo 20. smutné výročí, kdy nás navždy opustil náš tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Bohuslav Mišek**. Zároveň jsme dne 4. února vzpomněli jeho nedožitě 86. narozeniny. Za tichou vzpomínku děkují manželka Zdenka, dcera Bohuslava a vnuci Vladimír, Petr a Zdeněk s rodinami.

Dne 12. února 2020 jsme vzpomněli 10. smutné výročí, co nás náhle opustil náš manžel, tatínek, syn a bratr, **pan Jaroslav Vagai**. Děkujeme všem za vzpomínku. Manželka Ludmila, syn Tibor, dcera Zuzana a ostatní rodina. Taktéž vzpomínka na rodiče a prarodiče Františka a Ludmilu Pospíškovy. Děkujeme.

Dne 22. února 2020 jsme vzpomněli na naši babičku, **paní Marii Buriánovou**. Od její smrti uplynulo dlouhých 34 let. 9. března jsme vzpomněli na našeho dědečka, **pana Ludvíka Buriana**. Od jeho smrti uplynulo 45 let. Vzpomínají vnuci a vnučky.

Jen svíci hořící, jen krásnou kytici na hrob položíme, tiše se pomodlíme, na Tebe zavzpomínáme.

Dne 5. března 2020 jsme vzpomněli nedožitě 80. narozenin mého manžela, tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Jana Maluška**.

Za tichou vzpomínku děkuje manželka, dcera Jana a syn Vlastimil s rodinami a ostatní příbuzní.

Dne 11. března 2020 jsme vzpomněli nedožitých 90 let naší maminky, **paní Zdeňky Králíkové**, a 19. března vzpomněme 35 let od úmrtí našeho tatínka, **pana Jana Králíka**. S láskou vzpomínají děti s rodinami.

Odešel jsi, jak osud si přál, v našich srdcích žiješ dál.

Dne 21. března 2020 vzpomněme 25. výročí úmrtí mého manžela, našeho tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Františka Kotačky**. Dne 15. listopadu vzpomněme jeho nedožitě 90. narozeniny. Za tichou vzpomínku děkují manželka, dcery a syn s rodinami.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka na Tebe zůstává.

Dne 25. března 2020 vzpomněme 6. smutné výročí, kdy nás opustila naše maminka, babička a prababička, **paní Jarmila Tarnoczyová**. Za tichou vzpomínku děkuje dcera s manželem, syn a vnučata s rodinami.

Kdo znal Tě, vzpomene, kdo měl Tě rád, nezapomene.

Dne 30. března 2020 uplyne 29 let od úmrtí naší drahé dcery, sestry, maminky, **paní Jany Čícelové, roz. Ovsíkové**. S láskou vzpomínají rodiče a celá rodina. Za tichou vzpomínku děkujeme.

Jen kytíčku na hrob Ti můžeme dát a s láskou vzpomínat.

Dne 6. dubna vzpomněme 25 let od úmrtí **pana Gustava Škorpíka**. Všem, kdo si vzpomenu, děkuje manželka Marie a celá rodina.

Byl jsi plný života, Tvá mysl plná snění a nikdo z nás se nenadál, jak rychle se vše změnil.

Dne 14. dubna 2020 vzpomněme 2. smutné výročí úmrtí našeho milovaného syna, **Adama Křápka**. S láskou a bolestí vzpomínají rodiče, bratr s rodinou a babička.

Kdo v srdci žije, neumírá.

Dne 14. dubna 2020 vzpomněme 27. výročí úmrtí **paní Antoníny Mitáčkové**. Za tichou vzpomínku děkuje dcera Marie s rodinou a rodina Slavíkova.

Dne 17. dubna 2020 tomu budou dva roky, kdy nás opustil náš manžel, tatínek, dědeček, pradědeček a strýc, **pan Petr Skála**. Za tichou vzpomínku děkují manželka Marie, synové Petr, Pavel a Miroslav s rodinami a ostatní příbuzní.

Byl jsi plný života, Tvá mysl plná snění a nikdo z nás se nenadál, jak rychle se vše změnil.

Dne 22. dubna 2020 uplyne 10 let od tragické smrti našeho syna a bratra, **Martina Novosada**. S láskou vzpomínají rodiče, bratr Milan s rodinou, rodina Konečná a Cíchova.

Za všechnu lásku a péči Tvou, co s vděkem dnes Ti můžeme dát... hrst krásných květů na pozdrav a pak jen vzpomínat.

Dne 24. dubna 2020 uplyne 20 let, kdy nás navždy opustil náš manžel, tatínek a dědeček, **pan Emil Mitáček**. S láskou a úctou vzpomínají manželka a dcery s rodinami.

Dne 28. prosince 2019 uplynul jeden rok, co nás opustila navždy **paní Marie Ťoková**. S láskou vzpomínají dcera s rodinou a syn s rodinou.

Společenská kronika listopad 2019 – únor 2020

Narození
Listopad 2019
Jan Žufánek
Prosinec 2019
Laura Pospíšilová
Šimon Pachtl
Antonín Králíček
Leden 2020
Viktor Kotek
Rozárie Kolísková
Únor
Klára Jelénková

Úmrtí
Listopad 2019
Jiřina Bachanová
Stanislav Žajdlík
Libuše Sedlářová
František Blaha
Jiřina van
Helmondová
Prosinec 2019
Jaromír Vaněk
Květa Kazdová

Leden 2020
Růžena Pospíšková
Štěpánka Hlůšková
František Křápek
Stanislav Láník
Antonína Křápková
Antonína Tomášková
Marie Svítková
Únor
Marie Mitáčková
Jarmila Srncová
Zdenka Žajdlíková
Radomil Lízal
Marie Šťastná

Sňatky
Listopad 2019
Václav Šabata – Regína Tesaříková
Únor 2020
Vít Huspenina – Martina Josefa Veselá
Filip Vlček – Lucie Kolková
Vít Hráček – Miroslava Novotná

Lidé se setkávají... Moje setkání s Hlučany

Naše republika je sice malá, ale o to více krásnější. To mohu potvrdit, po rovinách, kopcích i horách jsem našlapal přes 25 000 kilometrů a získal třetí turistickou výkonnostní třídu. A po krásně prožitých letech potvrzuji, že setkávání s lidmi patří k těm nejkrásnějším zážitkům. Lidé se setkávají, ale setkat se s krajanem nebo členem vašeho rodinného „klanu“ ve městě – Uničově, kde žijete s rodinou, je již „pořádným“ zážitkem.

Považuji za správné se aspoň malinko představit. Jsem Hlucky rodák a k „vůni“ domova jsem si poprvé přičichl téměř před osmdesáti čtyřmi roky. Vyrůstal jsem v Boršické ulici a v domku, který ustoupil stavbě sportovní haly. Hluk jsem „opustil“ v patnácti letech, ale místo svého rodiště se mi „vrylo“ opravdu hluboko do mysli. Nedá mi to, abych nepřipomněl aspoň některé ze svých spolužáků. Patří k nim Toník Svatbík, Mirek Blaha, Zdenda Křivák či Jenda Dufka.

Prvním krajanem, se kterým jsem se v Uničově setkal, byl František Bachan. Bydlel Na Drahách, nazývaný Kula, můj rovník a spolužák, který v našem městě v šedesátých letech jako dlaždič opravoval chodníky. Překvapení mne čekalo, když jsem si jednou s dcerou v kočárku vyjel do parku, který je opravdu hezký a protéká jím zlatonosná řeka Oskava. Její břehy měla v práci parta několika mužů z povodí a drželi svačinovou přestávku. Když jsem přijel téměř až k jejich skupince, ozval se hlas: „Honzo, jsi to ty?“ Odpověděl jsem, že ano, a s tím mužem jsme se ihned dali do řeči. Jmenoval se, tuším, František Jurásek, vyučený pekař, samozřejmě rodilý Hlučan, a jeho maminka se za svobodna jmenovala Burianová a s mým tátou byli bratřenci. Dozvěděl jsem se, že v Hluku již nežije, ale v Šumperku v paneláku pár desítek kroků od vlakového nádraží. Ještě jednou z minulých let – v první polovině šedesátých nastoupil do zaměstnání

ve slévárně oceli Uničovských strojů Jan Dufka. Není rodilý Hlučan, ale nese příjmení po svém tátovi, který se narodil v Boršické ulici. Tím pádem je spřízněn se všemi Dufky v Hluku. Ještě jedno setkání. Snad to bylo někdy v sedmdesátých letech, kdy jsem ve městě „vítal“ hluckého rodáka, inženýra Miroslava Mořického, který začínal pracovat v konstrukci Uničovských strojů. Mirek později založil v Uničově i druhou rodinu.

Vracím se do let, kdy ještě žila moje maminka, bydlela v Boršické ulici v domku s číslem popisným 138, jehož majitelem je dnes pan Soviš, který domek ode mne odkoupil. Při kterémsi rozhovoru maminka povídala, že v některém domku podél potoka Okluky je provdaná žena z Uničova. Tato informace se v mojí paměti probudila až koncem minulého roku a začal jsem pátrat. Zjistil jsem, že tato žena se jmenuje Nemravová, rozená Vlčková, a s rodinou v Hluku žije v ulici, která vede okolo potoka Okluky. A přiznám se, že mne potěšilo, když jsem se s ní někdy koncem listopadu minulého roku setkal i v Uničově, kde prožila celé své dětství a dospívání. V Uničově se znám snad s několika stovkami lidí (přes dvaadvacet roků jsem byl předsedou sdružení seniorů). Při cestě do obchodu jsem se setkal s jednou ženou, která bydlí v sousedství v bytě po rodičích, příjmením Zlínští, kteří do Uničova přišli kvůli bytu a zaměstnání. Samozřejmě, že jsme se dali do povídání, bylo o všem možném a já jsem se zmínil, mimo jiné, také o jízdě králů v Hluku. Paní Zlínská to v očích nádherně zajiskřilo a pravila, že jízda králů je jí známá už několik let. Na dotaz, z jakého pramene jízdu zná, odpověděla, že do Hluku často jezdí za synovou rodinou, která tu žije již přes deset roků v Antonínské ulici a syn se jmenuje Roman Brauner.

Jan Burian

Taneční soutěž „O cenu města Hluk“

Soutěž „O cenu města Hluk – Taneční liga juniorů, mládeže a taneční liga seniorů“ ve standardních i latinskoamerických tancích pořádáná Tanečním klubem Rokaso a Českým svazem tanečního sportu za podpory města Hluk se v našem městě uskuteční 16. května 2020 ve sportovní hale od 9.00 hodin. První dva ročníky se nesly v duchu postupových soutěží. V letošním třetím ročníku se poprvé uskuteční taneční liga – jedna z titulárních soutěží Českého svazu tanečního sportu. Do Hluku se tak sjedou taneční páry z celé České republiky i zahraničí. Soutěžít budou junioři, tedy páry do dvanácti let, až po seniory – páry nejvyšších výkonnostních tříd.

Letošní soutěž je velmi prestižní. Zájemci, kteří by chtěli podpořit finančně nebo věcnými dary toto společenské klání, jsou vítáni. V případě zájmu mohou kontaktovat organizátorku za Hluk, paní Romanu Marečkovou (rmareckova@email.cz).

Nenechte si ujít podívanou a přijďte podpořit nejlepší páry České republiky ve standardních i latinskoamerických tancích. Pro občany Hluku je vstup zdarma. Jste srdečně zváni.

IMat

Foto: Lukáš Baroň

Poznej Hluk a okolí

U příležitosti oslav povýšení městečka Hluk na město připravilo hlucké informační centrum kulturně-přírodovědnou procházku městem a jeho okolím. Pro zájemce bude na vyznačené trase připraveno sedm stanovišť, na kterých fundované osobnosti seznámí s hluckými pověstmi, přírodními zajímavostmi. Na některých zastaveních bude také možnost něco si vyrobit.

1. Hlucká tvrz – start (od 9.00 do 12.00)
2. Prašnice (Marie Plačková)
3. Lichtenštejnský památník (Milan Hastík)
4. Potok Okluky (Stanislav Krejčířík)
5. PP Pod husí horou (Marie Křiváková)
6. PR Kobyli hlava (manželé Hájkovi)
7. Rybářská chata – cíl (opékání špekáčků)

Délka trasy cca 16 km (přibližně 5 hodin). Zájemci si mohou vybrat i zkrácenou variantu.

Jste srdečně zváni pozvat své město.

IMat

Centrum pro zdravotně postižené Zlínského kraje, o. p. s

Poradna se nachází v Uherském Hradišti na Palackého náměstí č. 293 v historickém domě tzv. u obrů vedle hotelu Grand. Najdete nás v přízemí, vchod z ulice „Na Morávce“ naproti České Spořitelny. Dům je vybaven i plošinou pro bezbariérový vstup. Plošina se nachází ve dvoře vstup také z ulice „Na Morávce“ V Uherském Hradišti poskytujeme dvě služby, a to **odborné sociální poradenství pro zdravotně postižené a tlumočnickou službu** pro neslyšící.

Co umíme a co vám můžeme nabídnout?

Tlumočení do znakové řeči. Doprovod tlumočnickem při vyřizování na úřadech u lékaře či další instituce, kde je třeba tlumočit.

Odborné sociální poradenství v těžké životní situaci pro zdravotně postižené, jak v otázkách partnerských, tak při vyhledávání doprovodných služeb či pomoci s vyřízením kompenzačních pomůcek. Důležitou službou je také možnost vyzvednout si u nás bezplatně Euroklíč.

Euroklíč

má na něj nárok každý člověk se zdravotním postižením, držitel průkazu TP, ZTP, ZTP/P, diabetik, stomik, onkologický pacient, člověk trpící roztroušenou sklerózou, Parkinsonovou chorobou, nespecifickými střevními záněty: Crohnovou chorobou a ulcerózní kolitidou; a močovými dysfunkcemi, který má bydliště v ČR.

Kdy nás můžete navštívit?

Pracovní doba poradny ambulantní

Pondělí	8:00 - 12:00	12:30 - 16:30
Úterý	8:00 - 12:00	

Pracovní doba poradny terénní

Středa	12:30 - 16:30
Pátek	8:00 - 12:00

Kontakty

Odborné sociální poradenství:
Tel: 733 297 962
Email: uherskehradiste@czp-zk.cz

Tlumočnické služby:

Tel: 778 005 177
Email: m.travnickova@czp-zk.cz

Všechny poskytované služby jsou bezplatné!
Více informací najdete na našem webu:
www.czp-zk.cz

Hlucký fotbal

Vážení spoluobčané,

již je to víc jak rok, co jsem přebíral post předsedy fotbalového oddílu. Z mnoha stran jsem slyšel, že jsem blázen, že vůbec nevím, co mě čeká. Ale opak byl pravdou. Jako stále ještě aktivní člen prvního družstva jsem naopak moc dobře znal situaci a věděl, kam fotbal v Hluku směřuje. Přesto všechno jsem se rozhodl funkci přijmout. Rád bych se s vámi v tomto článku mimo jiné podělil o to, co mě k tomuto rozhodnutí dovedlo, a pár slovy zhodnotil uplynulý rok 2019.

Ten, kdo alespoň částečně sleduje fotbalové výsledky, jistě ví, že po letech bodové hojnosti přišel velký útlum. Posledních zhruba 15 let hrála u nás výjimečná, naprosto nenahraditelná generace hráčů. Věk se ale nedá zastavit. Postupně se velká část začala přesouvat do fotbalového důchodu. Začala nám scházet nejen kvalita, ale bohužel také kvantita. Přestože mladých hráčů do 23 let máme dostatek, jen málo z nich má „koule“ se porvat o místo v A týmu. Nemají ambice, nemají zájem, nemají morální vlastnosti. Tohle je pro mě smutný příběh, ale o tom dnes psát nechci. Nejsem totální fotbalový blázen. Miluji

fotbal pouze v Hluku. S aktuálním stavem jsem se prostě a jednoduše nebyl ochoten smířit.

V žádném případě jsem nebyl ideální volbou na post předsedy. Předseda má být zkušený, otrlý funkcionář. Moje zkušenosti v tomto směru byly nulové. V době, kdy jsem byl osloven, chtělo 80 % fotbalového výboru skončit. V podstatě jsem byl jedinou možnou volbou. Ovšem rozhodnutí udělat maximum proto, abych fotbal pro Hluk zachránil. Hlavní prioritou číslo jedna po mém nástupu bylo stabilizovat kádr a zastavit výsledkový pád. Po více jak roce ve funkci musím ovšem smutně konstatovat, že se nám to zdaleka ještě nepovedlo.

Jasným cílem pro jarní část ročníku 2018/2019 bylo zachránit mužstvo v krajském přeboru. Bodů bylo v konečném zúčtování poskromnu. Na venkovní zápasy se odjíždělo s cílem nedostat velké debakly. A ani to se příliš nedařilo. Jedinou šancí bylo posbírat nějaké body na domácích utkáních, hraných v sousední Ostrožské Lhotě. Pouhé dvě jarní výhry s Holešovem a Velkými Karlovicemi značí, že se naše působení nedá hodnotit kladně. Přesto všechno jsme se v soutěži zachránili a v závěrečné tabulce

Mladší žáci – vítěz Krajské soutěže 2018/2019.

si zapsali celkové 12. místo s 23 body. Po sezóně ukončil své působení na trenérském křesle Václav Uhlíř. Ještě jednou mu patří velké poděkování za to, jakých výsledků dokázal s A týmem dosáhnout. Dvě celkové vítězství v 1.A hovoří sama za sebe.

Po zdravé úvaze se mužstvo samo rozhodlo odhlásit z krajského přeboru a přihlásit o soutěž nižší třídu, která je divácky rozhodně atraktivnější. Čekala nás derby se sousedním Dolním Němčím či Kunovicemi. Konečně jsme se po roce ve lhotském azylu vrátili na naše nově zrekonstruované hřiště. Trenérského kormidla se ujal bývalý druholigový a také hlucký hráč Jiří Vojtěšek. Neočekávali jsme nic jednoduchého, nedávali jsme si žádné cíle. Snad jen hrát poklidný střed tabulky a zapracovávat mladé hráče. Ale přišlo kruté vystřízlivění. To nebyl zlý sen, to byla přímo noční můra. V prvních zápasech s Újezdem a s Otrokovicemi si snad můžeme trochu stěžovat, že nám chybělo to pověstné fotbalové štěstí, ale na to se historie neptá. Nedachlebice nás přejely a pak přišel vrchol podzimu. Nejdříve domácí utkání s Dolním Němčím. V prvním poločase jasně lepší hosté zaslouženě vedli 1:0. V druhém poločase naopak skvělý výkon domácích. Konečná spravedlivá remíza 2:2 a výhra na penalty se počítá. Hned týden poté přišlo další velké derby v Kunovicích. Především týmový bojovný výkon slavil tentokrát výhru 2:1. Proč pak v dalších zápasech přišlo takové uspokojení a totální kolaps, si jen těžko dokáže kdokoli z nás vysvětlit. Domácí remíza ze Šumicemi a výhra

5:0 nad Buchlovicemi již nemůže nic změnit na celkově velmi špatném dojmu.

Není všechno špatné, jak se může zdát. Špatné výkony prvního družstva jsou sice nejvíc na očích, ale kdo se pohybuje kolem nově zrekonstruovaného hluckého areálu, ví, že fotbal má solidní mládežnickou základnu. Každý den je hřiště plné dětí různých věkových kategorií. Máme kvalitní trenérské obsazení a i to pro nás může být jakýmsi světlem na konci tunelu.

Za poslední rok jsem poznal, že je v Hluku stále velká spousta lidí, kteří jsou ochotni pro fotbal něco obětovat. Není jim lhostejná současná situace. Taky máme, a jsem za ni nesmírně vděčný, skvělou podporu z města a od různých menších sponzorů. A to všechno mě drží nad vodou a vede k závěru, že prostě musí existovat cesta, jak navrátit fotbal k lepším zítřkům. Máme před sebou ale velký kus práce. Dostat hlucký fotbal zpět, kam podle mého názoru 100% patří a to jsou buď přední přičky 1.A, nebo krajský přebor, je běh na dlouho trať. Ale pokud neztratíme naději, musíme to zvládnout.

Na závěr bych chtěl ještě poděkovat panu Františku Bachanovi za služby, které roky v roli správce hřiště pro fotbal odváděl. Nebylo to s námi vždycky jednoduché, ale pan Bachan to pokaždé zvládal s noblesou sobě vlastní.

Zdeněk Horák
předseda fotbalového oddílu

Přátelské utkání zima 2020 Hluk – SC Matzen (Rakousko) 3:3.

Oddíl juda

V sobotu 15. 2. 2020 jsme se zúčastnili prvních oficiálních závodů ve Zlíně. Bohužel kvůli chřipkové epidemii odjelo na krajský přebor mladších a starších žáků a Velkou cenu Zlína místo šestnácti pouze osm závodníků.

Samotných závodů se zúčastnilo 203 závodníků a naši judisté se mezi nimi rozhodně neztratili, přestože jsou začátečníci.

Emily Sochorcová získala první místo, Anna Mitáčková skončila druhá, i když kvůli váze startovala v chlapecké kategorii. Jakub Janča obsadil třetí místo. Starší žákyně Markéta Pančíková a Ella Poláková byly nominovány do KVŽ a absolvují přípravu a motorické testy v Kroměříži. Dostali jsme také pozvání účastnit se tréninků krajského výběru žáků v Holešově.

I přes naši skromnou účast se dá říct, že se první závody huckým judistkám a judistům vydařily a všichni se již připravují jak na další kola krajského přeboru, tak i na naši první domácí VC Hluku, která se bude konat 6. 6. 2020 ve sportovní hale.

Oslava výročí 50 let od založení oddílu stolního tenisu v Hluku

V sobotu 21. prosince 2019 uspořádal oddíl stolního tenisu TJ Spartak Hluk oslavu výročí 50 let od založení. Oslavy se zúčastnil starosta města Martin Křížan, místostarosta města Zdeněk Boteck, předseda krajského svazu stolního tenisu Michal Janík, předseda Tělovýchovné jednoty Spartak Hluk Igor Dostál a ředitel příspěvkové organizace Sport Hluk Karel Bojko. Oslavy se zúčastnili jak bývalí hráči a funkcionáři, tak současní členové oddílu.

Všechny přítomné přivítal bývalý předseda České asociace stolního tenisu a rovněž bývalý předseda TJ Spartak Hluk doc. RNDr. Zdeněk Boteck, CSc. Zprávu o celkovém vývoji od počátku založení oddílu až do dnešního dne přednesl předseda oddílu Štěpán Pospíšek, jinak poslední žijící člen zakládajícího oddílu. V úvodu požádal přítomné o minutu ticha za zemřelé členy našeho oddílu – Jana, Stanislava a Zdeňka Hala, Jaroslava Hložka, Josefa Macka a Jana Nováčka. Ve své další řeči předseda informoval o celé historii stolního tenisu v Hluku (text je uveden níže) a dále předal ocenění zasluhujícím členům oddílu: Vítovi Ratajskému, Jiřímu Kolískovi, Jaroslavu Dufkovi, Karlovi Krhovskému st., Josefovi Rubášovi, Markovi Fantovi a největšímu dosavadnímu talentu oddílu (věkem ještě v žákovské kategorii) Lukáši Schusterovi. Na závěr poděkoval všem přítomným za účast, zástupcům města za finanční podporu pro činnost oddílu a řediteli příspěvkové organizace Sport Hluk Karlu Bojkovi za organizační výpomoc oddílu.

Historie oddílu stolního tenisu

Oddíl byl založen v roce 1969. Hlavním iniciátorem byl pan Jan Hala, který se do Hluku přestěhoval z Vrbna pod Pradědem, kde hrával stolní tenis za místní klub. Začal pracovat v závodě Sport Hluk. Spolu se Štěpánem Pospíškem, jenž byl rovněž zaměstnancem závodu, založili oddíl stolního tenisu pod názvem Oddíl stolního tenisu Sport Hluk. Sport Hluk proto, že hlavním sponzorem se stal závod Sport Hluk, jehož ředitelem byl pan Josef Kupec, jinak velký fanda a propagátor nového oddílu, který se zároveň postaral o vybavení (stoly, sítky, ohrádky a osvětlení). Hrací místností se stal sál jídelny v závodě. Když bylo vše připraveno, oddíl se přihlásil do soutěže. Jednatel oddílu byl pan Jan Hala, předsedou oddílu Štěpán Pospíšek.

Historicky první družstvo hrálo ve složení: Jan Hala, Štěpán Pospíšek, František Smetka a František Pištěk. Od prvopočátku byl o tento nový sport obrovský zájem. Při mistracích se herna zaplňovala diváky do takových rozměrů, že kolikrát nezbýval ani prostor pro hraní. Povzbuzování domácích hráčů vytvářelo nezapomenutelnou atmosféru. Družstvu se podařilo ihned v prvním roce postoupit do vyšší třídy. Oddíl pracoval s mládeží a tréninků se účastnilo kolikrát více než 30 jedinců. Ze strany mládeže byl o stolní tenis velký zájem. S mládeží začal pracovat i Josef Fanta. Během dvou let se mladí hráči (Jan Hájek, Lubomír Mořický, Josef Macek, Jaroslav Dufka, Miroslav Vaškovic a Vojtěch Uhlíř) vypracovali do absolutní špičky okresu.

V roce 1970 uspořádal oddíl v prostorách závodu Sport Hluk okresní přebory dospělých, což vedlo k dalšímu zpopularizování tohoto sportu v Hluku.

V roce 1972 musel oddíl závod Sport Hluk opustit. Proběhlo jednání s předsedou TJ panem Otakarem Konečným a oddíl byl zařazen pod Tělovýchovnou jednotu pod názvem Oddíl stolního tenisu TJ Spartak Hluk, což platí až do dnešního dne. Hrací místností se stal sál místního kina, což nebylo přímo ideální. Oddíl se spojil s oddílem stolního tenisu TJ Uherské Hradiště a všichni hráči byli zařazeni do hluckého oddílu i se soutěži. Kvalita hráčského kádru náramně stoupla, neboť do Hluku přestoupili Zdeněk a Stanislav Hála, Jan Nováček st. a Josef Oslzla. V dalších letech do Hluku přestoupil Jaroslav Jurča, Jaroslav Hložek, Drahoš Halouzka, Bronislav Jurásek, Jan Nováček ml. a Josef Stuzka. V kádru se začali prosazovat mladí hráči Vít Ratajský (pozdější mistr republiky), Jiří Kolísek, Josef Macek, Jan Hájek a další naši odchovanci. „A“ družstvu mužů se v tomto období podařilo postoupit do 2. ligy. Jinak oddíl přihlásil do soutěží čtyři družstva mužů, tři družstva žáků a jedno družstvo žen. Ligová utkání se začala hrát ve školní tělocvičně, neboť podmínky pro hraní se v místním kině rapidně zhoršily.

V roce 1982 přestoupil do oddílu pan Zdeněk Boteck a to už se hrálo v nových prostorách sportovní haly. Soustředil se na práci s mládeží a spolu s dalšími hráči dokázal vychovat novou generaci mladých stolních tenistů: Andrea a Vladislava Botková, Kristýna Galušková, Katka Podlasová, Petra Mitáčková, Zdeňka Lopatová, sestry Hrubé, sestry Uhrovy, Petr Hložek, Tomáš a Stanislav Sadílek, Robert Šimčík a Marek Fanta. Na výchově mladých hráčů měl velký podíl Jaroslav Hložek, Jaroslav Jurča a Jan Nováček. Štěpán Pospíšek založil v Hluku okresní středisko mládeže, kde pod dohledem trenérů Jaroslava Hložka, Jaroslava Jurči, Ludvíka Galušky, Štěpána Pospíška, Vlastimila Smetany, Josefa Fanty a Rostislava Zábranského trénovala mimo hluckých odchovanců Petra Hájka, Roberta Šimčíka, Vítka Pospíška, Jarmily a Štěpánky Pospíškových i spousta talentů z našeho regionu – sestry Cibulkovy, sestry Uhrovy, Kristýna Galušková, Michal Kadlček, Vratislav Slunečko, bratři Orlovští, bratři Kolůchové, Karel Bojko, Tomáš Sýkora a Jan Sadílek. Všichni se také postupně stali hráči hluckého oddílu.

Největší akcí hluckého oddílu bylo 8. března 1989 uspořádání Evropské ligy ve stolním tenisu mezi ČSSR a Bulharskem. Utkání se hrálo ve vyprodané sportovní hale. O umístění tohoto utkání do Hluku se postaral doc. RNDr. Zdeněk Boteck, CSc.

Oddíl i v dalších letech pokračoval v bohaté a úspěšné sportovní činnosti. Do oddílu přišly nové tváře – Jan Uher, Karel Krhovský, Pavel Žmolík a Jaroslav

Sýkora. Pracovali v oddíle ve funkcích vedoucích činitelů, popř. hráčů. V mužích hráli ligové a krajské soutěže mladí hráči Karel Bojko, Jaroslav a Petr Kolůch, Karel Krhovský ml., Tomáš Sadílek, bratři Orlovští, Robert Šimčík, Petr Hložek a Tomáš Sýkora. Družstvo žen ve složení Jarmila Pospíšková, Vladka Botková a Štěpánka Pospíšková dokázalo vyhrát 1. ligu a vybojovat postup do extraligy. To už začaly na sebe poukazovat i mladší žákyně Martina Smiřtíková, Lucie Žmolíková, Monika Jančová a Hana Matelová. V oddíle došlo později ke krizovému období, takže v mužích nezůstalo v mistrovských soutěžích ani jediné družstvo, pouze v extralize nás reprezentovalo družstvo žen pod vedením Andrey Botkové. V tomto období paradoxně vyrostla nejúspěšnější hráčka v historii hluckého stolního tenisu – Aneta Kučerová.

V roce 2009 na popud Štěpánky Pavlicové (roz. Pospíškové) byla opětovně obnovena činnost oddílu i v mužské části. Bylo do soutěže přihláшено družstvo mužů ve složení Štěpánka Pavlicová, Jan Nováček, Štěpán Pospíšek, Jiří Mišek a Martin Pavlica. Postupně pak byla do soutěží přihlašována další družstva až do dnešního období, kdy má oddíl v soutěžích 4 družstva mužů a jedno žáků.

„A“ družstvo hraje krajskou soutěž a je po polovině odehrané sezóny na 1. místě. Hraje v sestavě: Josef Rubáš, Marek Fanta, Petr Hájek a Lukáš Schuster. „B“ tým hraje 1. třídu regionu ve složení: Stanislav Sadílek, Václav Šmíd, Tomáš Schuster a Karel Pospíšek. „C“ tým hraje 3. třídu regionu ve složení: Michal Janča, Radek Soviš, Štěpán Pospíšek a Jaroslav Zubík. „D“ tým startuje v 5. třídě regionu v sestavě: Jaroslav Hájíček, Pavel Kubala a žáci Maxmilián Širůček, Liliana Širůčková, Marie Uherková, Dana Hájíčková a Tomáš Pospíšek. Všichni žáci pak hrají žákovské soutěže pod vedením trenéra mládeže Jiřího Miška.

Štěpán Pospíšek – předseda oddílu

Vynikající start mladých stolních tenistů KST Hluk v roce 2020

V okresních soutěžích družstev žáků, kde nás reprezentovala tři družstva, a to v 1. lize, 2. lize a 3. lize žáků, se našim týmům dařilo. Žáci ve složení Matyáš Kolečkář, Ladislav Miček, Tomáš Vybíral a Lucie Obdržálková se v 1. lize po skončení zimní části umístili na krásném 2. místě s cílem pokusit se v jarní části soutěže proboujet na příčku nejvyšší. Ve 2. lize žáci Tadeáš Capanda, Dominik Kovař a Kateřina Mišková skončili na 6. místě a ve 3. lize žáci skončili první, kde se mohl se 100% úspěšností pyšnit tahoun mužstva Adam Konečný, který neztratil ani jeden zápas. Na výborné výkony Adama navázala i jeho mladší sestra Kristýnka Konečná (7 let), která patří k nejmladším žákům našeho kraje i okresu, devítiletá Anetka Ježková, Tomáš a David Vaňkovi, kteří svými vyhranými zápasy pomohli k celkovému prvnímu místu. Je třeba podotknout, že okresní soutěže žáků můžou hrát žáci do 15 let a naše družstva svým složením patří k nejmladším týmům, a i tak dosahují výborných výsledků.

Tyto mladé naděje stolního tenisu KST Hluk dokázaly plynule navázat na své předchozí úspěchy a i v roce 2020 pokračují ve svých poctivých výkonech. Zejména na krajských bodovacích turnajích ve Slavičíně (19. ledna) a ve Vsetíně (15. února). Na těchto turnajích reprezentovalo náš oddíl celkem 7 žáků, kteří momentálně hají nejvyšší příčky kraje v jednotlivých kategoriích:

Nejmladší žákyně: Aneta Ježková – 3. místo, Kristýna Konečná – 5. místo, Zuzana Štipčáková – 6. místo
Mladší žákyně: Lucie Obdržálková – 5. místo
Starší žákyně: Lucie Obdržálková – 5. místo
Dorostenky: Štěpánka Vrzalová – 1. místo
Nejmladší žáci: Tomáš Vybíral – 10. místo, Adam Konečný – 18. místo
Mladší žáci: Matyáš Kolečkář – 1. místo
Starší žáci: Matyáš Kolečkář – 2. místo
Dorostenci: Matyáš Kolečkář – 5. místo

Matyáš Kolečkář byl nominován Českou asociací stolního tenisu na výběrový turnaj pro TOP 24 nejlepších mladších žáků v České republice, který se uskutečnil v Havířově. Matyáš se na turnaji utkal s o rok staršími protivníky a i přes svůj věk byl rovnocenným partnerem,

o čemž svědčí i jeho umístění na krásném 15. místě. Matyáš je na svých 12 let vyspělým hráčem, jeho přednosti jsou v jeho pili, objemu tréninků a chuti po výhře. Jako mladší žák se neztratí ani v kategoriích jak starších žáků, tak dorostu a za dospělé hraje i krajské přebory mužů, kde má úspěšnost téměř 40%.

O prvním únorovém víkendu se hrál republikový turnaj mladších žáků v dalekém Hostinném. Matyáš Kolečkář se proboujel mezi 9–16 nejlepších mladších žáků a společně s ním se turnaje zúčastnila i Lucie Obdržálková, pro kterou to byl první republikový turnaj. Lucka se umístila mezi mladšími žákyněmi mezi 16 nejlepšími skupiny B.

Od února začala poslední část žakovských okresních soutěží, kde doposud startovala tři družstva žáků. Kvůli velkému počtu registrovaných žáků jsme se rozhodli přihlásit ještě čtvrtý tým a umožnit tak všem našim svěřencům účastnit se mistrovských utkání a reprezentovat tak svými výkony oddíl KST Hluk. Díky přihlášení další soutěže můžou nasbírat naši žáci zkušenosti, které určitě pomůžou k jejich dalšímu sportovnímu i osobnostnímu rozvoji.

Momentálně máme před sebou ještě jeden republikový bodovací turnaj a dva krajské turnaje. V květnu se následně nejlepší z nejlepších, dle dosažených výsledků, budou účastnit mistrovství České republiky, což bude vrchol pro celý náš klub a zejména pak všechny naše svěřence, kteří se díky svým výkonům na MČR proboují a budou náš klub na tomto turnaji reprezentovat.

Monika Vybíralová

Sportovní hala v Hluku a halové fotbalové turnaje mládeže

Sportovní hala v Hluku byla otevřena 24. 11. 1984, takže v roce 2019 oslavila už 35 let svého trvání. Hala byla a je největší halou v celém našem regionu. Je středem kulturní činnosti, ale slouží hlavně sportu. Je stále krásná, velmi dobře udržovaná a nedávná rekonstrukce ještě přispěla k její atraktivitě.

Fotbalové halové turnaje, které se zde pořádaly a stále pořádají, mají špičkovou úroveň a návštěvníci odsud odcházejí vždy s velmi dobrými pocity. V 90. letech se zde konaly turnaje mládeže, žáků a dorostu v rámci přeboru České republiky. Hráli zde velmi známí ligoví fotbalisté – Tesařík, Holeňák a Grygera (Zlín), Lukeš, Jankulovský a Lavička (Ostrava), Vozábal a Lengyel (České Budějovice), Hyský (nyní známý fotbalový komentátor, Slavia Praha) nebo například legenda našeho fotbalu Tomáš Rosický (Sparta Praha). Z trenérů sem jezdili velmi známí matadoři Harašta a Mareček (oba už zemřeli) a také Bohuslav Pánek – bývalý trenér Zlína a Ostravy.

V nedávné době se turnaje pořádaly v různých obcích na okrese, ale kvalitní turnaje se pořádají stále v Hluku. Hlucká hala má výbornou hrací plochu, zázemí a také kvalitní pořadatele. Po stránce organizace a přehledu o vývoji v turnaji, ať z hlediska hlášení, či výsledkových tabulí, není pochyby.

V roce 2019 byly v Hluku pořádány dva turnaje. Ten první pořádali Radim Konečný a trenér Ondřej Machala ve dnech 7. a 8. 12. 2019. Sobotní turnaj byl pro žáky ročníku 2009 a měl ligovou účast – Zbrojovka Brno, 1. FC Slovácko, FC Karviná, TJ Trenčín a domácí mladší žáci ročníku 2008 a příprava 2009. Turnaj po dramatických bojích nakonec vyhrála Zbrojovka Brno. Vyhlášení byli i nejlepší brankář, hráč a střelec. V neděli pak hrály v hale přípravy z Uherskohradištska a Zlínska. Nejlepší v turnaji byla příprava domácího Hluku, což byl velký úspěch. Vyhlášení byli i nejlepší brankář, hráč a také střelec.

V sobotu 21. 12. 2019 pořádala Agentura AZ dva turnaje přípravek, a to starších a mladších. Obou

turnajů se zúčastnily nejlepší týmy na okrese a také jeden ze Slovenska. Kromě domácích ještě Bojkovice, Strání, Dolní Němčí, Kunovice, Mařatice a slovenská mužstva z Horních Orešan u Trnavy. V kategorii starších přípravek vyhráli domácí, mladší ovládlo mužstvo z Bojkovic. Byli vyhlášeni také nejlepší brankáři, hráči a také střelci. V neděli 22. 12. 2019 se konal pod hlavičkou Agentury AZ turnaj mladších žáků ročníku 2007 a mladších. Turnaje se zúčastnilo 8 mužstev. Ze sobotní sestavy vypadlo Dolní Němčí a přibyl Uherský Brod a Vizovice. Vítězem se zaslouženě staly Bojkovice, které prošly turnajem velmi suverénně. Každé mužstvo dostalo pohár a také pamětní medaile. Součástí akce byla i autogramiáda ligového hráče 1. FC Slovácko (nyní již hráče Slávie Praha) Patrika Helebranta. Je třeba připomenout, že na všech čtyřech turnajích se podílel i KFS ve Zlíně.

Poslední mládežnický halový turnaj se uskutečnil v hale ve dnech 11.–12. 1. 2020, nese název „Bobík Cup“ a byl to již devátý ročník. Jako sponzor se aktivně podílí na turnaji pan Josef Trubačík. Naše mladší příprava skončila na 3. místě, starší byla druhá a mladší žáci turnaj vyhráli. Starší žáci skončili na 5. místě, jelikož hodně kluků bylo na horách. Účastnila se mužstva z Uherskohradištska, Zlínska, Prostějovska a také ze Slovenska (Vrakuňa u Bratislavy).

Antonín Zlinský

Sportovec města Hluk za 2019

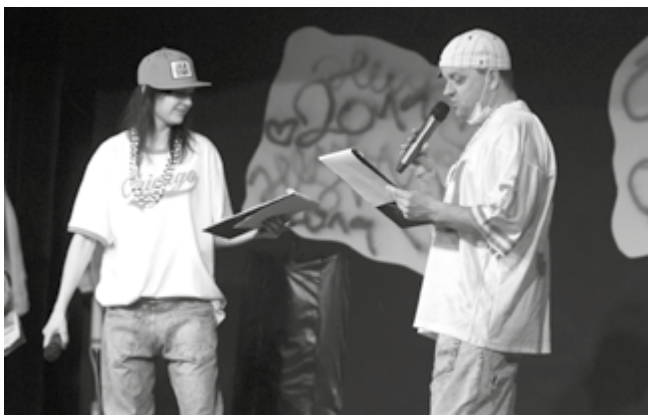
Poslední lednový pátek byli hlucké veřejnosti představeni nejlepší sportovci města Hluk za rok 2019. Režisér a scénárista Karel Bojko letošní program pojal ve stylu hip hop. Čtveřice moderátorů ve složení Iveta Remeňová, Tereza Kotačková, Vít Holec a Martin Dostal spolu s pomocnicemi Vendulou Markovou a Míšou Jančovou byli svým oblečením i stylem téměř k nerozeznání od obyvatel Bronxu, americké čtvrti, kde hip hop vznikl. V průběhu galavečera vystoupili hlucké spolky i jednotlivci, kteří na sebe nechali působit jamajské a americké vlivy – divákům zatančily sólově i skupinově hlucké mažoretky a děvčata z folklorního souboru Okluky. Návštěvníci obdivovali také výkon breakdancerů ze zlínského tanečního studia Beat Up a umění freestylového fotbalisty Lukáše Munky. Největší aplaus ovšem sklídl známý imitátor a bavič Petr Jablonský.

Stejně jako v předchozích letech, i letos byli ohodnoceni sportovci v pěti kategoriích. Do síně slávy byli uvedeni čtyři fotbalisté – Karel Gášek, Josef Nožička, Josef Prajza, Ladislav Ševčík a basketbalista Ing. Jaroslav Plaček. Nejlepším kolektivem se stal oddíl armwrestlingu před florbalovým A družstvem a třetím fotbalovým B družstvem mužů. Ohodnocena byla i snaha mladých talentů. Pro ocenění si na pódium přišli fotbalisté Viktor Hájek, Martin Nemrava a Ondřej Šmíd, stolní tenisté Štěpánka Vrzalová, Ondřej Kozelek a Maxmilián Širůček, florbalisté Julie Pospíšková a Marek Lukáš, basketbalistka Lucie Kučerová a Ester Poláková věnující se armwrestlingu. Za práci s mládeží byli ocenění trenéři fotbalového mužstva mladších žáků Aleš Hrabalík a Michal Podškubka, trenérky mažoretkové skupiny Minivčeličky Vendula Marková, Michaela Jančová a Michaela Marková a trenéři přípravky a mladších žáků stolního tenisu Monika Vybíralová a Vratislav Oslzla.

Nejlepším sportovcem města Hluk za rok 2019 se stal pákař Dušan Tesařík, který si již potřetí stoupl na stupínek nejvyšší. Stříbro si odnesl florbalista Tomáš Janča, bronzovou příčku obsadil basketbalista Jiří Fiala. Na čtvrtém místě se umístil pákař Václav Vaculovič a pátou příčku obsadil fotbalista Martin Kukla.

Všem oceněným sportovcům gratulujeme a přejeme pevné zdraví a mnoho úspěchů.

Iveta Mátllová
Foto: Lukáš Baroň

MEDAILONKY OCENĚNÝCH SPORTOVců

Kategorie – jednotlivci

Dušan Tesařík – armwrestling

Reprezentant České republiky, trenér AWC Hluk i české reprezentace

Mistrovství Evropy v Řecku 2019: MISTR EVROPY a 1x bronz

Mistrovství České republiky 2019: 3x zlato a 1x stříbro

Český pohár Dubňany 2019: 5x zlato

Světový pohár Budapešť 2019: 1x zlato, 1x stříbro

Český pohár Podivín a Nový Jičín 2019: 5x zlato, 1x stříbro

Mezinárodní Golemova ruka Hluk 2019: 1x zlato

Tomáš Janča – florbal

Ve svých šestadvaceti letech se jedná o naprosto komplexního a zdravě sebevědomého hráče. Patří jednoznačně k hlavním tahounům prvního mužstva mužů, které již druhou sezónu působí nad očekávání úspěšně v národní lize. Řadí se mezi obávané střelce, k jehož přednostem patří nekompromisní a přesné zakončení, výborná hra tělem a neskutečný tah na branku. V aktuální sezóně je nejproduktivnějším hráčem Spartaku; v rámci celé národní ligy mu v kanadském bodování patří za 30 bodů třetí pozice, mezi kanonýry soutěže je pak s 22 góly čtvrtý. Rovněž uplynulý soutěžní ročník patřil mezi nejproduktivnější hráče a nejlepší střelce v rámci celé národní ligy. Nutno říci, že takových florbalistů doposud v Hluku moc nehrálo (jestli vůbec nějaký).

Jiří Fiala – basketbal

Rozehrávač družstva mužů Spartak Hluk, který přestoupil z Prostějova. Nejproduktivnější hráč družstva a opora týmu ve vypjatých situacích. V sezóně 2018/2019 nasázel 336 bodů do košů soupeře. Patří vždy ke spolehlivým hráčům, ochotně pomáhá při řešení organizačních problémů. Tahoun oblastního přeboru, kde dopomohl družstvu skončit v sezóně 2018/2019 na 6. místě v tabulce. Účastník

streetballových turnajů pod názvem družstva Spartak Hluk, které se umístilo v roce 2019 v Bystřici nad Pernštejnem na 4. místě a ve Veselí nad Moravou na 1. místě.

Václav Vaculovič – armwrestling

Reprezentant České republiky

Mistrovství České republiky 2019: 3x zlato a 1x stříbro

Světový pohár Budapešť 2019: 1x zlato, 1x bronz

Český pohár Podivín 2019: 2x zlato

Mezinárodní Golemova ruka Hluk 2019: 1x stříbro

Extraliga Nové Město nad Metují 2019: 1x zlato a 1x stříbro

Martin Kukla – fotbal

Hrával za žáky ve Slovácku, později v mládežnických mužstvech Kunovic. Odsud odešel do Březolup, kde patřil k oporám mužstva. V Hluku je 7 let a patřil vždycky do základního kádru mužstva. Je to poctivý, zodpovědný fotbalista, v loňském ročníku v krajském přeboru byl nejlepším střelcem mužstva Hluku.

Kategorie – kolektivy

Armwrestling

Dlouhodobě nejúspěšnější klub v České republice, jehož součástí je v současné době 7 českých reprezentantů.

Mistrovství světa v Rumunsku 2019: 1x zlato, 1x bronz

Mistrovství Evropy v Řecku 2019: 1x zlato a 1x bronz

Mistrovství České republiky 2019: 11x zlato, 2x stříbro, 1x bronz

Mezinárodní Golemova ruka Hluk 2019: 2x zlato, 2x stříbro

Český pohár Podivín 2019: 4x zlato, 3x stříbro, 1x bronz

Český pohár Dubňany 2019: 5x zlato, 2x stříbro

Český pohár Nový Jičín 2019: 11x zlato, 2x stříbro

Světový pohár Slovensko 2019: 2x stříbro

Světový pohár Judgement Day – Maďarsko 2019:

3x zlato, 1x stříbro, 1x bronz

Nové Město nad Metují 2019: 8x zlato, 3x stříbro, 1x bronz

Florbalové „A“ družstvo mužů

Historicky doposud nejúspěšnější kalendářní rok pro hlucké „áčko“. Svou premiérovou sezónu ve třetí nejvyšší soutěži v ČR (národní lize) zvládl tento tým nad očekávání, když z 5. místa vybojoval postup do vysněného play-off. Tam následně „padl“ v prodloužení pátého rozhodujícího

zápasu v Rožnově pod Radhoštěm, který následně postoupil do celostátní 1. ligy. V právě probíhající sezóně jsou na tom florbalisté FBK dokonce ještě lépe, když zaujímají v aktuální tabulce národní ligy 4. místo. Hlučtí florbalisté tradičně předvádějí ofenzivní florbal atraktivní pro diváky, ambicí týmu je opětovný postup do bojů play-off. Dlouhodobě drží florbalisté Hluku pozici druhého až třetího nejvýše hrajícího družstva mužů ve Zlínském kraji, v okrese UH pak dominují absolutně.

Fotbalové „B“ družstvo mužů

Hlucká juniorka prožila snový ročník 2018/2019. Ve své soutěži téměř neměla konkurenci a svoji předváděnou hrou bavila nejen hlucké fanoušky. Celý ročník zakončilo družstvo jedinou porážkou s celkem 99 vstřelenými brankami. V polovině ročníku 2019/2020 pokračuje ve skvělých výkonech a patří jí jen o skóre druhá příčka. Mezi opory patří Tibor Vagai, Jirka Straka či penaltový král Jan Miroš. Trenéry byli Luděk „Vinnitou“ Loutocký a Štěpán „Hugo“ Jurásek.

Síň slávy (bez pořadí)

Karel Gášek – fotbal

Přišel do Hluku z Hradčovic. Byl to poctivý a neúnavný obránce, tzv. „hlídací pes“, který soupeři nedal nic zadarmo. Krátký čas se věnoval také výchově mládeže v dorostu. Téměř pravidelně navštěvuje rovněž domácí utkání jak mužů, tak i třeba dorostu či žáků.

Josef Nožička – fotbal

Vyrůstal v Boršicích a od mládí chtěl být brankářem. K tomu měl i dobré dispozice – byl vysoký a přitom obratný. Chytal nejprve za dorost a pak i za muže Vysokého Mýta krajský přebor, na vojně pak hrál za Duklu Žamberk rovněž krajský přebor. V roce 1973 na doporučení svého strýce začal chytat v Hluku až do roku 1979, kde se stal oporou.

Ing. Jaroslav Plaček – basketbal

Patří k zakládajícím členům basketbalového oddílu. Patřil vždy ke spolehlivým hráčům, ochotně pomáhal i při řešení organizačních problémů. Několik let vykonával funkci předsedy oddílu, funkci vykonával velmi zodpovědně. Jeho zásluhou oddíl nepřerušil činnost v období, kdy se

příliš nedařilo. Ing. Plaček stále sleduje výsledky oddílu, navštěvuje všechny domácí zápasy a radost mu dělají výkony syna Ondry, který je už několik let hráčkou oporou oddílu.

Josef Prajza – fotbal

Přezdíváný Cruyff, se k tzv. „velkému fotbalu“ dostal v šestnácti letech, kdy si jeho talentu všimli pánové Pančík a Svadbík, tehdejší trenéři dorostu. Na podzim roku 1968 přešel do „A“ kádru, kde ho trenér Ing. Bečica zařadil již do zimního turnaje. První zápasy za A tým začal hrát na jaře roku 1969, kde se střídal na postu obránce a záložníka. Vynikal tvrdostí, rychlými přesuny a přesnými rozehrávkami. Na jaře 1969 byl vybrán, jako jediný zástupce z Hluku, do výběru 20letých okresu UH a odehrál v něm 2 zápasy. Tehdejší výběr trénoval Vlastimil Malý, pozdější trenér i v Hluku. Během vojenské služby (1969–1971) hrál za Duklu Vyškov, kde měli pro fotbal výborné zázemí a podmínky. Po návratu z vojny se vrátil do velmi silně obsazeného „A“ kádru pod skvělým vedením Milana Prajzy, se kterým se dostali do čela tabulky župního přeboru. Aktivní fotbal ukončil v roce 1983. V letech 1985–1988 byl spolu s Bestem a Štruncem trenérem přípravky a žáků, se kterými se účastnili i přátelského zápasu v Rakousku.

Ladislav Ševčík – fotbal

Pochází ze Slavkova a významně na sebe upozornil v dresu Dukly Uherské Hradiště, kde hrával s Milanem Prajzou. Po vojně přišel do Hluku a spolu s Milanem vytvořili velmi úspěšnou zálohu. Zatímco Milan tvořil a střílel branky, Laďa bojoval ve středu pole o každý míč a kryl Milanovi záda. V jeden čas působil také jako trenér dorostu.

Kategorie – talenti (bez pořadí)

Viktor Hájek – fotbal

I když pochází z Ostrožské Lhoty, tak s fotbalem začínal již v 6 letech v hlucké mini přípravce. Je to hráč, který může hrát jak v obraně, záloze, tak i v útoku, nicméně mu nedělá problém projít i přes dva hráče a dostat se do koncovky. Díky své obětavosti a bojovnosti je oblíbeným a velmi důležitým článkem v týmu mladších žáků.

Ondřej Kozelek – stolní tenis

Patnáctiletý talentovaný stolní tenista. Jeho výhodou je, že hraje levou rukou, je rychlý a bystrý, velkou předností je výborné podání a přísná topspinová hra. Ve Zlínském kraji mu patří 1. místo ve starších žácích a 2. místo v dorostencích. Hraje v současné době už divizi mužů, kde je nejmladším hráčem a může se pyšnit 50% úspěšností.

Marek Lukáš – florbal

Marek je čtrnáctiletá opora týmu starších žáků. Na svůj věk se jedná o nadstandardního brankáře, který si za své výkony rovněž vysloužil nominaci do krajských florbalových výběrů. Je to poctivec, který má velký talent a v brance se mnohdy až překonává a své protivníky doslova deptá. Jeho přístup k tréninkům a zápasům je taktéž vzorný. Marek je velkým příslibem pro budoucnost hluckého florbalu.

Martin Nemrava – fotbal

Ve svých 13 letech vyniká výbornou rychlostí a dynamikou, velmi dobrou kopací technikou, tvrdou střelou, nebojí se hrát jeden na jednoho. Na postu stopera se těžko obchází a soupeřovi útočníci si na něm vesměs vylámou zuby. Patří k tahounům celého mužstva. Pokud bude na sobě i nadále pracovat, mohl by být velkým příslibem pro hlucký fotbal.

Ester Poláková – armwrestling

Juniorská reprezentantka České republiky, největší talent českého armwrestlingu v historii. Mistrovství světa v Rumunsku 2019: MISTRYNĚ SVĚTA a 1x bronz
Mistrovství České republiky 2019: 4x zlato
Světový juniorský pohár Slovensko 2019: 2x stříbro
Český pohár Nový Jičín 2019: 4x zlato a 1x stříbro
Extraliga Nové Město nad Metují 2019: 4x zlato

Julie Pospíšková – florbal

Julie je dvanáctiletý talent hluckého florbalu. V aktuálním soutěžním ročníku nastupuje jak za družstvo mladších žáků, tak vzhledem ke své výkonnosti i za žáky starší. Po Aničce Gálové je to další talentovaná florbalistka, která vzešla z mládežnických řad oddílů florbalu. Julča je velmi dobře pohybově nadaná, vyniká individuálními dovednostmi, jako je především tvrdá střela. Nastupuje na pozici obránce a svým protihráčům (především klukům) opravdu nic

Kategorie kolektivy – práce s mládeží (bez pořadí)

Fotbal – mladší žáci

Trenéři **Aleš Hrabalík a Michal Podškubka**

Sezóna 2018–2019 skončila pro mladší žáky hluckého oddílu kopané velmi úspěšně. Stali se vítězi krajské soutěže skupiny B Zlínského kraje. Mužstvo hrálo po celou sezónu velmi dobrý fotbal, soupeře většinou přehrávalo. Z 21 zápasů 17 vyhrálo a 4 prohrálo, nejlepším střelcem celé soutěže byl Adam Koniček, i přestože kvůli zranění nemohl odehrát poslední dva zápasy. Za mladší žáky hráli kluci ročníku 2006 a 2007.

Mažoretky Minivčeličky

Trenérky **Vendula Marková, Michaela Jančová a Michaela Marková**

Druhou nejstarší skupinu hluckých mažoretek fungujících pod Domem dětí a mládeže v Hluku v loňském roce tvořilo 14 děvčat ve věku 13–15 let. Děvčata spolu vyrůstala od přípravy a skupinu tak tvoří zhruba 10 let. Rok 2019 byl pro ně však doposud tím nejúspěšnějším. Přes Mistrovství ČR, kde získala skupina titul I. vicemistr ČR v disciplíně Traditional Corps, se holky probjovaly na svoji první zahraniční soutěž. Jednalo se o nejvyšší možnou soutěž v dané asociaci, a to Grand Prix – majorettes ve Francii. Na této celosvětové soutěži si děvčata vybojovala 2. místo a dosáhla tak jejich zatím nejvyššího úspěchu v kariéře. Skupina během posledních let předvádí stále lepší a lepší výkony a jejich nadšení pro tento sport letos zúročila se vším všudy.

Stolní tenis – příprava a žáci

Trenéři **Monika Vybíralová a Vratislav Oslzla**

Na jaře 2019 vyhráli nejmladší žáci 3. ligu regionálního přeboru. V nové sezoně se rozrostla příprava hráčů a hráček až na 60 dětí a tréninky jsou rozděleny do více tréninkových skupinek. V současnosti má tréninková skupina 3 družstva žáků, kteří hrají regionální přebor, kde v 1. lize i 3. lize patří hlucké děti na nejvyšší příčky. Žáci už od nejmladších žáků až po dorost patří ke špičce Zlínského kraje, pravidelně se účastní republikových turnajů a hrají i soutěže dospělých.

Sportovní komise, Foto: Lukáš Baroň

nedaruje. Její přístup k tréninkům a zápasům je příkladný, za což si vysloužila místo v krajských florbalových výběrech. Julča je navíc velice oblíbená v kolektivu, kde je vždy pro každou srandu.

Maxmilián Širůček – stolní tenis

Patří v oddíle stolního tenisu Spartak v kategorii žáků k velkým talentům. Pravidelně hraje soutěže žáků a v našem regionu se řadí mezi nejlepší. Svými výkony letos pomohl družstvu žáků k postupu. I zde předvádí velmi kvalitní výkony a dopomáhá družstvu k udržení v soutěži. Mimo žáků rovněž nastupuje v družstvu dospělých v regionálním přeboru 5. třídy, kde z dosavadních 36 sehraných mistrovských utkání dokázal ve 21 zvítězit, což představuje téměř 60% úspěšnost.

Ondřej Šmíd – fotbal

Pochází ze Suché Loze. Po přestupu do Hluku se stal rychle oporou starší přípravy. Je typem rychlostního fotbalisty, má velmi dobrý charakter a tréninkový přístup. V kolektivu je oblíbený, patří mezi tahouny mužstva a někdy zaskočí i jako brankář.

Štěpánka Vrzalová – stolní tenis

Patnáctiletá, velmi talentovaná stolní tenistka. V červenci 2019 se účastnila Olympiády dětí a mládeže v Liberci, kde získala za družstvo starších žákyň Zlínského kraje zlatou medaili. Ve Zlínském kraji jí patří 1. místo ve starších žákyňích a 2. místo mezi dorostenkami. V republice patří mezi 24 nejlepších starších žákyň. Pravidelně se účastní republikových i krajských bodovacích turnajů. Je velmi cílevědomá a spolehlivá, vyniká ve hře přísnou hrou u stolu a velkou trpělivostí.

Lucie Kučerová – basketbal

Po krátkém působení v oddílech florbalu a stolního tenisu ji kamarádka přemluvila na basketbal. Díky předchozí průpravě, a hlavně přirozenému talentu se v basketu brzy chytila, ten je dnes pro ni na prvním místě. Dnes už druhým rokem hraje ve Spartaku Uherský Brod za 15leté hráčky. Hraje nadregionální oblastní soutěž. Pravidelně nastupuje v základní pětce a spolu s Magdalénou Hubáčkovou patří mezi největší tahouny týmu.

Statistika obyvatel města Hluk za rok 2019

Počet obyvatel k 31. 12. 2019:	4 281 obyvatel
Narození:	51 dětí (z toho 27 dívek a 24 chlapců)
Úmrtí:	37 obyvatel (z toho 17 žen a 20 mužů)
Přihlášení k trvalému pobytu:	57 obyvatel
Odhlášeno:	59 obyvatel
Svateb:	18

čištění čalounění a koberců
mytí oken a žaluzií
čištění interiérů automobilů
úklid firem a domácností
zapůjčení čistících strojů na koberce

www.sonitum.cz **735 840 008**
 Marie Svadbíková, Družstevní 380, Hluk

Zbavte rychle a účinně byt či dům

 plísní a bakterií
 hmyzu a roztočů
 pachu kouře, zatuchliny apd.

www.ozonove-cistení.cz
tel. 702 346 132

Hlucké studny – vzpomínka na Drábovu studnu

Vyrůstal jsem ve Psinci se 7 spolužáky – rovníky: 2x Mirci Ličmané, Tonek Mach, Janoš Hanáček, Roda Borýsek, Franta Turčinek a Franta Hájek. O 2 roky mladší se s námi začal kamarádit Zdena Křivák.

„My kluci ze Psince“, když jsme šli lašovat do Včelína přes Velký Žleb (dnes zahrada Ondrůška) a vodojem okolo cigánů (sídliště na Šefranici), nebo jsme chodili na ořechy do Starých hor, tak jsme vždy v určitou hodinu měli sraz u „Drábovky“.

Drábova studna byla podle mne uprostřed dnešních dvou stromů, okrasných třešní (spíše první strom) v ulici Sokolská v rohu naproti bývalého Komunálu, dnešních startovacích bytů.

Studna v naší době byla dřevěný válec s vahadlem, voda vytékala litinovým kolenem volně ven – pod něj se stavěly nádoby (kýble) na pevný betonový podklad. Studna byla v průměru cca 120 cm široká, nad terén cca 30 cm – vystupovaly betonové skruže.

Pro nás byla zdrojem „obživy“, možností jak se dostat pravidelně v letech cca 1946–1949 zadarmo do kina, které patřilo hluckým sokolům.

Náš učitel byl Matěj Hrubý, který bydlel nedaleko sokolovny č. p. 319 vymyslel obchod. Protože choval krávy, udělal si malou pojízdnou lajtu a my jsme pravidelně před úterním a pátečním sokolským cvičením vozili z Drábovy studny lajty vody učitelu Matějovi Hrubému. Vodu jsme pumpovali do kýblů a z kýblů z vyvýšeného podstavce jsme lili do lajty. Lajta mohla mít cca 400–500 litrů. Naplnit a dotlačit lajtu strýcovi Matějovi až dom byla fuška. Ale kulturní odměna za to stála. Protože večer se nesmělo do kina chodit, tak

jsme byli schováni, a jak se zhaslo, měli jsme vyčleněnou lavku v první řadě. Matěj zakřičel pověstné „arak“ a my příkrčení, neboť se už promítalo, jsme si rychle sedli do lavice v první řadě. Když se o přestávce rozsvítilo v sále, museli jsme vlézt do lavky – schovat se, aby nás tam neviděli páni učitelé.

Proč byla Drábova studna zlikvidována? Myslím si (nevím, neboť jsem už bydlel v Zelnicích), že nad velkým Žlebem je vedeno velké potrubí o průměru cca 60 cm v cestě kolem učitelské bytovky, domov důchodců a na křižovatce se rozděluje směr Kostelní – hřbitov. V této trase studna „Drábovka“

asi zavazala, tak ji poručili zlikvidovat/zasypat. Anebo při budování Komunálu, kdy bylo nutno provést velké terénní úpravy, protože zde byly velké a hluboké příkopy?

Otakar Konečný

Pan Konečný několikrát prošel celý Hluk, zavzpomínal a zaznamenal téměř všechny studny. Jejich soupis bude součástí elektronického vydání Hluckých novin, které bude vystaveno na webu města v květnu. Dále seznam najdete v elektronické podobě v hlucké kronice <http://www.kronikahluk.cz/>.

Poznámka redakce:

V kronice města Hluku z roku 1979 je zapsáno:
V Sokolské ulici vedle sokolovny byl zbořen dům č. 428. Posledními majiteli byla rodina Pokorných. Městský národní výbor tento dům vykoupil a následně zboural. Vzniklé místo je plánováno na rozšíření vozovky a vysazení zeleně. Tento dům patřil v dřívějších dobách k Lichtensteinskému statku – sloužil jako byt pro panské dráby. Poslední šafář Zdenek Pokorný tento dům odkoupil, když byl statek pánů z Lichtensteina 1. listopadu 1923 rozparcelován. Na dvoře domu byla studna (Drábova studňa) a z ní brávali vodu občané z celého nadkostelí. Býval v ní dostatek vody i v nejsušších obdobích. Nyní je zasypána.

Rekonstrukce studny, otištěno v HN 3/2014

Hlucké studny

V roce 2014 v Hluckých novinách 3/2014 vyšla výzva zaznamenat něco o hluckých studnách. Pan Ota Konečný se toho ujal velmi velkoryse. Prochodil několikrát celý Hluk, vyptával se a zaznamenal celkem přes 80 studen, které byly v Hluku, mimo studny, které byly v soukromých rukou na dvorech, či zahradách. Toto úsilí jsem zpracoval a předkládám veřejnosti. Několikrát jsem Otu navštívil, abych mohl dílo dokončit.

1. Drábova studna. Tato studna stála v rohu zatáčky u domova důchodců. Po levé straně byla studna, za ní byla dříve školní zahrada, a napravo bydlela rodina Pokorná. Proč Drábova? To je asi fantazie lidí, kteří si domysleli, že to mohlo být proto, že pan Pokorný, který bydlel naproti studny a dělával u Lichtenštejnů a Penků drába, což byl takový mistr. Jak na to Ota přišel, že studna stála právě tady? On spolu s geodetem Ing. Zdenkem Motyčkou to vyměřili a je to napsáno i v závěrečné zprávě. Místo je přesně určeno a vytyčeno kolíkem. Drábovka byla dřevěná a velmi oblíbená studna. Zahrnutí studny makadamem provázelo vzrušení některých občanů. O tom vyprávěl Jindra Širůček, který studnu makadamem zahrnoval. Když začal zahrnovat, přiběhl za ním pan Matěj Kupec z domu č. 424 a říkal mu: „Chlapče, co to děláš, to je nejlepší a nejcennější hlucká studna.“ Jindra pokrčil rameny a povídá: „Strýcu, co mám dělat, když to mám poručené!“ Bylo to v roce 1967 a příkaz dal tehdejší předseda MNV pan Josef Kašpara. Ze vzpomínek je ještě u některých lidí povědomí, že sem jezdili lidé s lajtami a lidé z okolí sem chodili pro vodu.

2. Obecní studna stála v prostoru bývalého obecního dvoru, dnes ulice hřbitovní, dříve Psinec. Ota si to pamatuje z dob, kdy rodina bydlela na Šumpolcovém a byla velmi používána hlavně občany z Lánu. Jezdili sem občané Hluku, kteří měli na vozech lajty, aby si mohli udělat zásobu. Vozy byly taženy koňmi nebo i kravkami. Denně se ručně zde také napájelo 8–10 obecních býků, kteří zde byli ustájeni. Vodu používali také občané ulice pro svoji potřebu. Do obecního dvorku se vjíždělo v místech, kde je dnes hasičská zbrojnice, směrem k Penkovému statku. V rohu zde žili i všichni hluchtí cigáni, kterým šéfoval cigán Petr, který jinak pracoval jako samostatný kovář. Odsud byli cigáni vystěhováni do nové cigánské kolonie na Šefranici.

Nadkostelí – Vyšehrad

3. Naproti bytovky učitelů, kterou brigádnicky postavil TJ Spartak Hluk pod patronací OSP Uherské Hradiště, jako generálního dodavatele. Na základě toho si Spartak mohl ponechat dvě místa pro své potřeby. Studna je naproti domu č. 242 – rodina Štefaníková. Průměr je 80 cm, litinová pumpa a je funkční i pro DD.

4. studna u domu č. 276 – rodina Kozmíkova, průměr 80cm, litinová pumpa, nefunkční.

5. studna u domu č. 667 – rodina Kuchařova, průměr 80cm, litinová pumpa, udržovaná.

6. studna u domu č. 427 – rodina Kupcova, průměr 80cm, litinová pumpa, funkční na zalévání.

7. v sokolovně. V roce 1960 se zazdila při rekonstrukci sokolovny.

8. studna v domě, kde bydlí Prachař. Dům patří paní Achillesové. Průměr 80 cm, ocelová pumpa, nefunkční.

Horní konec

9. studna u rodiny Zimčíkové-Karolové, litinová pumpa, nefunkční.

Náměstí Komenského

10/1. studna u domu Motyčků směrem k Jednotě. Studna dřevěná, v 50 letech byla ještě funkční, umístěna pod cestou.
10/2. studna před Obecní hospodou nalevo od vstupu. Průměr 120, zaslepená, umístěna v chodníčku.

Boršická ulice

11. studna u domu č. 343 Ratajských-Kolíšků. Byla zde dřevěná studna. Viditelně je zaslepena.

12. studna u domu č. 523 rodiny Směšné. Průměr 80 cm, litinová, udržovaná.

13. studna u bývalé Sovišové kovárny. Průměr 80 cm. Pumpa litinová, udržovaná.

14. studna před domem rodiny Kočích, u zahrádky pana Kalabuse. Průměr 80 cm, nefunkční.

15. studna nad domem Cyrila Stojaspala, dříve rodina Štasných (dělávali voničky). Průměr 80 cm, nefunkční.

16. studna v ulici Hrnčířská č. 230 – nefunkční.

Horní Drahy

17. studna u křížku. Průměr 80 cm, s litinovou pumpou, nefunkční.

18. studna u rodiny Hájkové-Žůrové. Průměr 80 cm, litinová pumpa, nefunkční.

19. studna u domu rodiny Klabáčkové. Průměr 80 cm, litinová pumpa, nefunkční.

20. studna u domu rodiny Hurábové č. 362. Průměr 80, litinová, udržovaná.

21. studna u domu rodiny Pavičových. Litinová studna, udržovaná.

22. studna u domu rodiny Kučířkové-Sadílkové. Zakrytá a umrtvená v chodníku.

Horní konec

23. studna u domu 420 – rodina Hájkova. Dřevěná, nyní zakrytá vedle schodiště, v zídce.

24. studna u domu č. 66 – rodina Bachanova. Studna zakrytá.

25. studna v domě č. 70 – rodina Libosvárova. Bývalý rumpál, nyní slouží k zalévání. 12m hluboká, cca 2m vody.

26. studna u domu č. 71 – rodina Pospíškova. Zakrytá poklopem, odvětraná. Fanyn používá na zalévání.

27. studna u domu č. 464. Zaslepená nad sklepem JZD.

28. studna u domu č. 463 – rodina Konečná. Bez pumpy. Používá se jako užitková.

29. Studna před domem Autopalu (dříve školka) – řádně odvětraná, nefunkční.

30. studna před domem č. 80 – vedle domu Autopalu. Betonová, nefunkční, umístěna v trávě.

31. studna před domem č. 82 – rodina Kremrová. Byla v cestě, je zabezpečená (zasypána), umístěna pod cestou.

32. studna naproti domu č. 84 – rodina Libosvárova. Studna je hluboká 25 metrů, průměr 80 cm, zakotvená v cestě. Při ražení studny se stala tragédie. Při začišťování studny se utrhl očko, kýbl spadl do studny a zasáhl Františka Pospíška, bratra pana Josefa Pospíška, otce Fanyna a Jožky. Železný kýbl mu poranil páteř a dotyčný zemřel. Bylo to v roce 1926.

Antonínská ulice

33. studna velká a krytá na břehu Boršického potoka sloužila k zásobování začínajícího JZD. Průměr 150, byla zakryta přístřeškem.

34. studna u domu č. 511 – rodina Kolkova. Průměr 80 cm.

35. studna u domu č. 576 – rodina Šáchova. Průměr 120 cm, bez pumpy.

36. studna u domu č. 505 – rodina Endrychova. Průměr 80 cm, je udržována i s pumpou.

37. studna u domu č. 1092 – paní Říhové. Průměr 80, udržovaná, bez pumpy.

38. studna před domem č. 906 – rodina Mitáčkova. V betonové desce s otvíratelným poklopem, bez pumpy.

39. studna před domem č. 669 – rodina Mitáčkova. Průměr 80cm, s poklopem, bez pumpy.

40. studna před domem č. 997 – rodina Špaňhelova. Průměr 80cm, s poklopem, bez pumpy.

41. studna před domem č. 697 – rodina Kovářova. Bývala zde dřevěná studna, dnes jen skruže a poklop.

42. studna před domem č. 572 – rodina Machálkova. Průměr 80 cm s ocelovou pumpou, udržovaná.

43. studna za rohem domu Machálků. Průměr 80 cm s poklopem, bez pumpy.

Příční cesta

44. studna před domem č. 903 – rodina Hyblerova. Průměr 80 cm, bez pumpy.

45. studna před domem č. 947 – rodina Chytilová. Průměr 80 cm, bez pumpy.

Pod Sádka

46. studna před domem č. 542 – rodina Křiváčková. Průměr 80 cm s poklopem. Od ní se táhla voda čerpadlem na zavlažování celé zahrádkářské kolonie V kolonii je studna průměr 150 cm, sem stahovali povrchovou vodu.
47. studna před domem č. 935 – rodina Sovišová (dříve). Průměr 80 cm s litinovou pumpou, nefunkční.

Ostrožská

48. studna před domem č. 318 – rodina Blažejova. Průměr 80 cm, litinová pumpa, nefunkční.

Lán

49. studna před domem č. 778 – rodina Sýkorova. Průměr 80 cm, s ocelovou pumpou, nefunkční.

Novoveská

50. studna před domem č. 890 – rodina Kupcova. Průměr 150 cm s litinovou pumpou, udržovaná.

Hradištská

51. studna před domy č. 585, 586 – rodina Ťokova. Průměr 80 cm s litinovou pumpou, nefunkční
52. studna před domem č. 1 – rodina Sadílkova. Průměr 80 cm, ocelová pumpa, nefunkční.

U Hřbitova

53. studna u domu č. 548 – pozemek rodiny Dohnalové. Průměr 80 cm, litinová pumpa, nefunkční.

Družstevní I.

54. studna před domem č. 245 – rodina Pospíškova (Štěpán). Průměr 120 cm, odvzdušněná, používá se.
55. studna před domem č. 201 – rodina Vlčková. Průměr 80 cm, s ocelovou pumpou, nepoužívá se.
56. studna u domu č. 851 – rodina Svadbíkova, s ocelovou pumpou, požívaná.
57. studna před domem č. 227 – rodina Dufkova, s ocelovou pumpou, nefunkční.
58. studna před domem č. 207 – rodina Endrychova – dříve Křištofova. Průměr 120 cm, nefunkční
59. studna před domem č. 234 – rodina Juráskova. Průměr 120, ocelová pumpa, funkční.
60. studna před domem č. 263 – rodina Noskova. Průměr 80 cm, s ocelovou pumpou, funkční.

Družstevní II.

61. studna před domem č. 325 – rodina Daňkova, dříve Kopřivova. Průměr 80 cm, zaslepená.
62. studna před domem č. 304 – rodina Hyblerova. Průměr 80 cm s ocelovou pumpou, funkční.
63. studna před domem č. 363 – rodina Beníčková. Průměr 80 cm, s ocelovou pumpou, funkční.

Rajčovňa

64. studna u domu č. 606 – rodina Buráňova. Průměr 80 cm s ocelovou pumpou, nefunkční.
65. studna u garáže rodiny Nezdařilovy. Průměr 80 cm s ocelovou pumpou, nefunkční.

Palírna – u školky

66. studna u domu č. 568 – rodina Švecova. Průměr 80 cm s poklopem.
67. studna vedle Šveců v zahradě v břehu byla historická studna s rumpálem. Protože si tam hrály děti a házely tam kameny a různé předměty, studna byla nebezpečná a byla zasypána v roce 1962.

Hlavní ulice

68. studna u domu č. 186 – dříve rodina Dufkova, nyní Habartova. Dřevěná, zaslepená v chodníku.
69. studna u domu č. 170 – rodina Podškubkova. Průměr 120, zaslepená.
70. studna u domu č. 174 – rodina Velíková. V trávě zaslepená.
71. studna u domu č. 38 – rodina Tesaříkova. V trávě zaslepená, je na ní ocelový obdélník.
72. studna u domu č. 32 – rodina Svadbíkova. Průměr 80 cm. Poklop nad zemí, nefunkční.

Ostatní

73. studna při vstupu do školy z Nadkostelí. Průměr 120 cm, zasypána. Nyní je tam přístavba školy.
74. studna u obchodního domu Jednota. Vzadu v zahradě je studna průměr 150 cm s poklopem.
75. studna u lávky u stadionu. Zděná, odtud se vodou zásoboval hřbitov.
76. studna v zahradě Lidáku – poslední majitel Ivan Mitáček. Průměr 80 cm, s pumpou, funkční.

77. studna u štítu staré školy. Průměr 120 cm s ocelovou pumpou, nefunkční.
78. studna rumpálová na nádvoří tvrze. Byla zlikvidována a je na ní kamenná dlažba.

Za zámčí

79. studna u domu č. 348 – dříve rodina Hanáková. Zde stávala dřevěná studna, průměr 120 cm. Je na ní vjezd do rodinného domu rodiny Gálové.

Vyšehradská

80. studna v břehu, dnes pod rodinným domem Jiřího Mitáčka. Rumpálová studna zlikvidována v roce 1962. Je to nyní mezi čísly 1318 a 1374.
81. studna před domem č. 443 – rodina Ťokova. Průměr 80 cm, zakryta poklopem.

Ulice Lipová – Ohřeblo

82. studna před domem č. 1115 – rodina Buriánova. Průměr 150 cm, s litinovou pumpou, funkční.

Lán

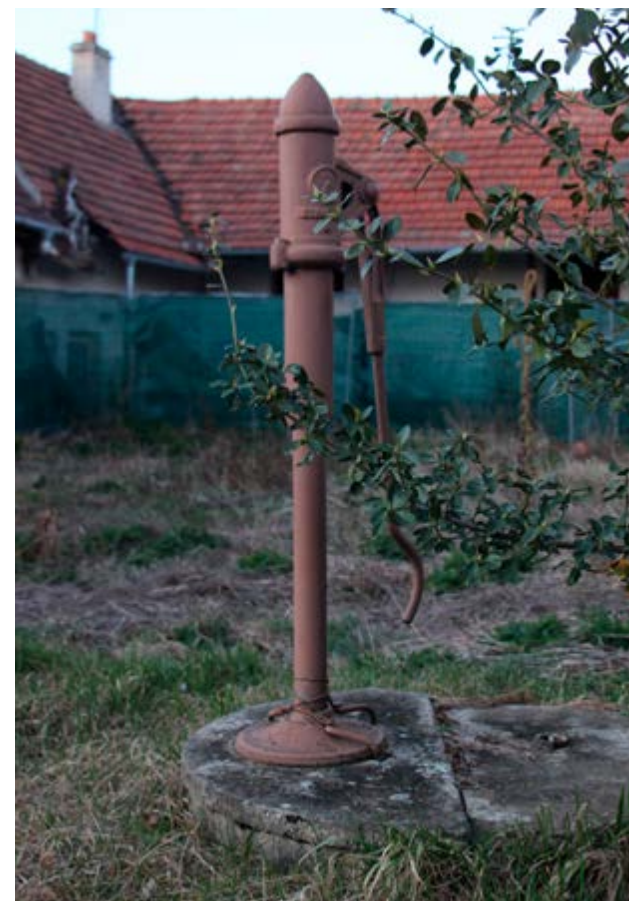
83. studna před domem č. 338 – Antonín Kočí. Průměr 80, s ocelovou pumpou, funkční.
84. studna před domem č. 555 – rodina Konečná. Průměr 80 cm, zakrytá poklopem.

Ulice Zahradní

85. studna před domy č. 1194 a 1193 – rodina Sovišova a Nemravova. Průměr 120 cm, bez pumpy.

Tady je přehled studen v Hluku, který zpracoval pan Ota Konečný. Je otázka, zda by mohly být studny využívány, pokud by se repasovaly, kdyby přišlo neobvyklé sucho. Je třeba ještě podotknout, že většinu studen vykopaly dvě rodiny Míšků. Jedni byli Jan, Tonda a Matůš. Druzí pak bratři Ludvík a Štěpán.

Dle vzpomínek pana Otakara Konečného zaznamenal Antonín Zlinský.

Z PROGRAMOVÉ NABÍDKY XXIV. DOLŇÁCKÝCH SLAVNOSTÍ

ČTVRTEK 2. 7. 2020

- Mše svatá s králem a jeho družinou
- Koncert pěveckého sboru Cantica laetitia ze Zlína

PÁTEK 3. 7. 2020

- Vystoupení dětských folklorních souborů
- Koncert kapely Hradišťan s Jiřím Pavlicou
- Vystoupení ženských pěveckých sborů
- Besedy u cimbálu, taneční zábava s DJ Trnkou a kapelou Flash Band

SOBOTA 4. 7. 2020

- Výstava krojů, činnosti včelařů, fotografií, historických motorek a vozidel, prací žáků ZŠ a DDM

- Výstava k 60. výročí Dolňáckých slavností
- Výstava „Ornament vyšívaný, malovaný“
- Malovaný dvůr na památkových domcích
- Vystoupení hudební skupiny RAK z Plané nad Lužnicí
- Vystoupení FS Soláň z Rožnova p. Radhoštěm
- 46. slovácký festival dechových hudeb
- Večerní program s FS Okluky a uměleckým souborem SL'UK z Bratislavy
- Besedy u cimbálu, zábava s DH Šarovec a DH Tůfáranka

NEDELE 5. 7. 2020

- Výstava krojů, činnosti včelařů, fotografií, historických motorek a vozidel, prací žáků ZŠ a DDM
- Výstava „Ornament vyšívaný, malovaný“
- Výstava s prohlídkou památkových domků
- Výstava k 60. výročí Dolňáckých slavností
- Večerní zábava s DH Šarovec

*Před tímto domečkem
kvetú pomněnky,
že tento mládenec
bývá až do rána u milenky.*

JÍZDA KRÁLŮ

- Ranní zdobení koní, budiček s DH Šarovec, žádání rodičů o krále, povolení starosty ke konání jízdy králů, průjezd královské družiny hlavními ulicemi města
- Slavnostní průvod krojovaných měst v čele s královskou družinou
- Hlavní program k oslavě 60. výročí Dolňáckých slavností s vystoupením domácích i hostujících souborů v režii Davida Pavlíčka

PONDĚLÍ 6. 7. 2020

- Popravky

Změna
programu vyhrazena.
Vstup do města
je zdarma.

Vítání občánků 22. února 2020

Ema Draňová

Antonín Králíček

Šimon Pachl

Laura Pospíšilová

Julie Pospíšková

Laura Skálová

Marie Vlková

Jan Žufánek

Benefiční koncert ve prospěch Domácího hospicu Antoníněk

HRADIŠŤAN & JIŘÍ PAVLICA

FILHARMONIE BOHUSLAVA MARTINŮ

dirigent: Stanislav Vauřínek

HLUK - SPORTOVNÍ HALA
18. 4. 2020 V 19:00

Malované vajíčko na červeněj šňůrce

Město Hluk Vás zve v neděli
5. dubna 2020 ve 14 hodin, na
památkové domky
na Rajčovní v Hluku.

Společně s námi si můžete uplést žilu,
vymalovat kraslice a zhotovit si tradiční
velikonoční výrobky.
Vystoupí DFS Košuláček a
DFS Žarůžek
Vstup zdarma.
www.mestohluk.cz
www.dolnacko.cz

Sportovec města Hluk za rok 2019

Jednotlivci

Mladí talentovaní sportovci

Kolektivy – práce s mládeží

Sín slávy

Kolektivy

Foto: Lukáš Baroň